

51635

SZÍNHÁZI VILÁG

Szerkeszti: Kardos István



Egyjótörőck szótárának

engedem.

Budapest, 1938

10
12
kir. ügyész



488.

P. Márkus Emilia

Utolsó csók

Nagyar Színház

Lakos

Egyes szám Ára 8 Kor
Pályaudvaron 10 Kor.

47 szám

év.



BÉHR MATYI
a győri színház művésznője

SZÍNHÁZI VILÁG

Szerkesztőség:

VIII., Röck Szilárd-u. 16.

Felelős szerkesztő:

KARDOS ISTVÁN

Kiadóhivatal:

VIII., Röck Szilárd-u. 16.

Törvényjavaslat készül a színházakról

Politikusok, szinígazgatók, írók, színészek, rendezők a színházi cenzuráról.

Néhány hete kísérti már a közvéleményt annak a híre, hogy a parlament elé rövidesen törvényjavaslat kerül a színházi cenzuráról. A készülő törvény azt a célt szolgálja, hogy a kormány a magánszínházak műsorai felett is gyakorolhassa ellenőrző jogát. A magánszínházak műsordarabjainak készülő cenzurájáról megkérdeztük a politikusok, szinígazgatók, írók, színészek és rendezők véleményét, akik ebben a kérdésben a következőképpen nyilatkoztak:

Gróf Andrássy Gyula

— Színházi kérdésekről nem nyilatkozom.

Ambrus Zoltán

— Hivatalos állásomból kifolyólag nem nyilatkozhatom.

Bleyer Jakab

— Én nem járok színházba. Kérdezzék meg Pékár Gyulát.

Berzeviczy Albert

— Korainak tartom, hogy erről a törvényjavaslatról a véleményemet nyilvánítsam. Nem hinném, hogy ilyenforma törvényjavaslatot egyáltalában valaha is benyújtanának.

dr. Faludi Miklós

— Azt hiszem, hogy mindazoknak, akik a színházi irodalom fejlődését óhajtják, össze kell fogniuk az ellen, hogy cenzurát — ha ugyan erről van szó a törvényjavaslatban — léptessenek életbe. Magyarországon eddig három

igen szomorú korszakban volt színházi cenzúra; a Bach korszakban, a kommunizmus alatt és a román megszállás idejében... Azt gondolom, hogy már ez a tény is bizonyítja, hogy mennyire kultúra ellenes volna ez az intézmény! Arról pedig nem is igen akarok beszélni, hogy milyen komplikációkat és bajokat okozna a törvényjavaslat keresztülvitele. Hiába, a legjobb cenzor mindig a közönség volt, annak csak a szép, a jó, a művészi tetszik. Már pedig sohasem lesz olyan örült a szinígazgató, hogy olyan darabot adjon, a mely nem tetszik a közönségnek.

Friedrich István

— Minden cenzurának elvből ellensége vagyok, mert minden cenzúra rossz, hívják azt bárhogyan is. A cenzúra fegyveréhez csak a legkivételesebb időben szabad nyulni. Tessek módot találni arra, hogy utólagosan hogyan büntessék meg azokat a színházakat, a lehető legerélyesebben, amelyek nemzeti szempontból kifogás alá eső darabokat színrehoztak.

Gaál Gaszton

— Nem törődöm vele. Hogy mennyire nem érdekel a színház és a vele kapcsolatos dolgok, azt legjobban az bizonyítja, hogy ezerkilencszáznolc óta nem voltam színházban.

Góth Sándor

— Nekem nincs semmiféle véleményem ebben a kérdésben, tekintettel arra, hogy politikával nem foglalkozom.

Harsányi Zsolt

— Minden téren a teljes szabadság lelkes híve vagyok. Teljesen elégnék tartom azt az ellenőrzést, amit a magyar büntető törvénykönyv minden magyar állampolgár felett gyakorol. Egy új cenzura ötlete nagyon veszélyes, fölösleges béklyókat rak a magyar színműirodalom kezére. Holott a magyar színműirodalom csak tiszteletet várhat a legfeljebb hivatalos köröktől is, mert hosszú éveken át sokkal előkelőbben és gyümölcsözőbben képviselte az egész világon a magyar színház presztízsét, mint ezek a hivatalos körök. A magyar színdarab volt az igazi magyar műképviselő. Joggal elvárhatja integritásának ismétlését. A magyar színházak pedig nem álltak rá a büntető cenzurára. Tisztességesen, elkesken működtek mindig. Az igazgatók az internacionális darabokról — már csak józan üzleti érdekből is — a magyar szerzők műveire fordultak. A színházaink magyarok és egyáltalában nem a kultuszminisztérium segítségével lettek magyarokká. Hagyják az írókat a színházat békén, hogy tisztességes munkáját tovább végezhesse. Ha rosszat csinál, a büntetőtörvénykezés majd meg fogja büntetni,

Heltai Jenő

— Ez a javaslat egy újabb csapás a magyar drámairodalomra, amely két év óta ehogyan sem tud lábbaállni. Nagyszerű utat megállították és ahelyett, hogy minlen erővel segitenék, minduntalan akadályoztat gördítenek eléje. Se drámairodalom, de emmiféle más irodalom nem virágozhat ott, hol korlátozzák a gondolat szabadságát — azt már annyiszor elmondták, hogy belefáadtunk ismételtetésében. Nagynehezen kivívtuk, hogy a cenzura enyhébben bánjon az újságokkal, ennek ellenértékéül akarják most cenzurát a színházakra kiterjeszteni? Ha alaki visszaél az írás szabadságával, azt meg kell büntetni, de eleve kiütni a tollat a kezéből? Nem egészséges álláspont az, amely a viharos idők szintelen hivatalnok miniszteriumának mintájára szintelen hivatalnok irodalmat akar teremteni.

Herzeg Ferenc

— Nem mondhatok véleményt, mert jelenleg annyira visszavonultan élek, hogy eddig

erről a színházakra vonatkozó törvényjavaslatról nem is tudtam.

Huszár Károly

— Akkor fogok nyilatkozni, ha majd benyújtották a törvényjavaslatot.

— Nem nyilatkozhatom.

Ivánfi Jenő

Jób Dániel

— Ellensége vagyok, mint minden szabadságot korlátozó intézkedésnek.

Lázár Ödön

— Nem szabad béklyóba verni a színházainkat, amelyek ma olyan nivón állanak, hogy akármelyik külföldi színházzal felvehetik a versenyt.

Patacsy Dénes

— Ez a készülő törvényjavaslat úgy nemzeti, mint morális szempontból helyesíthető, mert már annyira elharapóztak a ripők darabok, hogy szinte kibírhatatlan.

Porzsolt Kálmán

— Cenzura a színműirodalomban nem egyéb, mint gondolat-gyilkosság. — A Pegazust nem lehet kötőféken vezetni.

Rákosi Jenő

— Minden cenzurát el kell törölni. A cenzurát felesleges intézménynek tartom, mert az államban ugyanis meg van az a hatalma, hogy bármilyen nemzetellenes cselekedetet méltó módon megtorolhasson.

Rassay Károly

— Nem tudok addig véleményt mondani, a míg a törvényt töviről-hegyire nem ismerem.

Sándor Pál

— A színházak egy részére bizony ráférne a cenzurázás, de félek, hogy az illetékes körök, ha ez a törvény jogerőre válna, túlzásba vinnék a dolgot.

Nagyatádi Szabó István

— Nem érek rá ilyenekkel foglalkozni. Más dolgom van nekem.

Sokorópátkai Szabó István

— Nagyon helyes. Legalább ezentul nem fognak olyan perverz darabokat írni, mint eddig.

Szász Zoltán

Báró Sztterényi József

— Nem lehet elég hangos „hands off“-ot odakiáltani a miniszter urnak legujabb törvénytervezete alkalmából. Minden cenzura — minden előzetes, a törvényeken túllépő korlátozás. — a szellemi életre nézve káros. Mert a sajtószabadság hiánya is végzetes a mai magyar életre, az állami ellenőrzés pedig, amely a színházak fölött akar gyámkodni, egy, még kényesebb és gyöngédebb területre, az irodalomra lehet halálos hatása. A Nemzeti Színházat a színházi tanács — vagy nem tudom milyen nevű gyám-hatóság egy szellemileg koldokló intézetté tette már ugyis; még csak az hiánvzik, hogy a magánszínházak is elsorvadjanak. Ezért igazán nem pótolna az, ha néhány protekciós alak, néhány kurzus-író végrevalahára fedél alá hozná valamelyik elmeszüleményét.

Színi Gyula

— A cenzurának, legyen az bármiféle cenzura is, ellensége vagyok és így ezt a cenzurbizottságot is nagyon perhorreszkálom.

Szmrecsányi György

— Nekünk nem kell más darab, csak keresztény és nemzeti.

— Minden cenzurának ellensége vagyok. Nem értem, hogy mi szükség van erre. Okot adtak-e a mi színházaink arra, hogy kényszerzubbonyba bújassák őket? Én a színházban mindig kulturális és nemzeti intézményt láttam. Ugy tudom, hogy a budapesti színházak ebben az irányban is működnek és ha, néha lehet is kifogás bizonyos nem éppen diszkrét előadások ellen, amelyek a jóízlés ellen vétének, arra nézve lehet más megoldást találni, mint a művészetnek ugyanolyan béklyókra való szorítását, mint ahogyan az a sajtóval történik.

Tapolczai Dezső

— Színházainkra nem kell rákényszeríteni azt, hogy nemzeti szempontból megfelelő darabok kerüljenek színre, mert eddig is csak ilyeneket adtunk elő. Nekem, mint régi színházi embernek ez a véleményem.

Turi Béla

— Én tanácsosnak tartom, a mai időkben kontrol alá venni a színházakat, hogy végre csak keresztény és nemzeti szellemben írott darabok kerüljenek színre.



Az Unió bérbevette a Revü Színházat

Szirmai Imre az igazgató

Az Unió színházüzemi és színházépítő részvénytársaság és a Wertheimer család között végetért az évek óta tartó elkeseredett háboruskodás: az Unió R. T. megegyezett Wertheimerékkel és husz évre bérbevette a Revü Színházat. Beöthyék e hónap 11-én veszik át a színház vezetését, amelynek élére Szirmai Imrét, a Király Színház kitűnő tagját állítják, aki a színház minden szerződöttetett tagját megtartja.

A szerződés szerint az Unió évenként háromszázezer korona bért fizet a színházért, amelyben intimebb operettek és zenés vígjátékokat fognak adni. A színház, amelyet Vágó László műépítész tervei szerint a nyáron átépítenek, az ötödik színháza lesz annak a vállalkozásnak, amelyet a nagyszerű Beöthy László indított meg. Husz év múlva az átalakított Revü Színház, minden térítés nélkül Wertheimerék tulajdonába megy át.

Várady Antal nem kapott a fővárostól sirhelyet



Mostanában nagyon szomorú idők járnak és a tengersok bánat között van az embernek elég ideje gondolkozni mindenféléről, így a többi között a halálról is. Mert hát jó ki-
 ervezni mindent előre, hiszen sohasem tudjuk, mit hoz a holnap. Ezt a szomorú bevezetést pedig csak azért kellett előre bocsájtanunk, hogy valamivel megindokoljuk Várady Antal bátyánk kérelmét a főváros uraihoz.

Várady Antalt nem kell a közönségnek bemutatni. Öreg tudósa ő a magyar kulturhistóriának, mindenki ismeri ebben az országban, akinek a tudományhoz, a művészethez csak valami köze is van. A legdrágább és legöregebb bohémja ő Pestnek, tudós professzor, kedves cimborá, aki a Kisfaludy társaságban éppen annyira szeretnek, mint valaha a „Blaue Katz”-ban vagy a „Blumensteklí”-ben, ahol hajdanta a színház násik rajongó imádójával, a pepita nadrágos báróval, Podmaniczky Friggyessel együtt beszéltek meg az akkori Népszínház minden eseményét.

De már messze elkalandoztunk attól, amelyről most ezt a néhány sort meg kell írunk. Az történt ugyanis, hogy Várady Antal felment a városházára és arra instálta alászan a főváros új tanácsosait, hogy adjanak neki odakünn a temetőben egy kis sirhelyecskét, ahol halála után megpihenjen. Mert hát így meg úgy, si tudja mennyi van még hátra, s az ember szereti tudni előre, hova kerül

majd. — Más is kapott már előre sirhelyet Pesten — fohászkodott Tóni bácsi a tanácsnok urak előtt — én is kaphatok. Aranka lányom, meg Ily lányom bevetnék azt nekem jól előre virágmaggal és mire én oda kerülnek, már nyilna a muskátli meg a rezed a göröngyök körül.

Az új tanácsos urak úgy látszik nem igen ismerik az öreg Várady Antal hírért-nevét, szobáról-szobára, hivatalról-hivatalra küldözgették, aztán, mint ahogy a lakáshivatalban szokás, elutasították. Várady Antal szerény ember, szegény ember, nem pelicionálta meg a végzést, hanem szépen belenyugodott, szomoruan haza bandukolt és nekünk másnap bánatosan elpanaszolta:

— Öreg ember vagyok én már — mondta — itt az ideje, hogy foglalkozzam egy keveset a halálommal is. Most különösen aktuálissá vált a kérdés, mert szegény fiamnak sirhelyét, ahol már harmincöt éve fekszik, hirtelen felmondták. Gondoltam magamban, kérek a fővárostól egy sirhelyet a magam számára és oda hozafom Géza fiam tetemeit is. Elöttem már sokan kaptak a fővárostól sirhelyet, gondoltam én is kaphatok. Tőlem azonban megtagadták. Pedig én is dolgoztam ám Pesten, Pestért, se szeri se száma a magyar színészetről irt könyveimnek. De ha nem adtak, hát nem adtak. Pedig de szerettem volna, dehát majd csak elfekszem így is valahogy. Odalent — mondja mosolyogva — tán csak nincs lakásmizéria.





Az utolsó csók

A Magyar Színház bemutatója P. Márkus Emiliával

Hideg téli este van és a Magyar Színház ismét bemutatót tart, megint fellépteti a Nemzeti Színház halhatatlan nevű művésznőjét, P. Márkus Emiliát és a dráma szerzője sem kisebb ember, mint Jóse Echegaray, a nagy spanyol író. Evvel a két névvel a színház igazgatósága ismét a legbiztosabb reményekkel indulhat a harcba, amelyet a színházak minden egyes bemutatón a közönség meghódítására indítanak.

A premieren Budapest legelőkelőbb publikuma gyűlt egybe, hogy ünnepelje a minden idők nagy művésznőjét P. Márkus Emiliát.

De helyezkedjünk el mi is kényelmes szőlyénkben és ismerkedjünk meg Echegaray „Magdaléna” című drámájával, a melyet a nagy spanyol író régi és legszorgalmasabb fordítója, dr. Szalai Emil „Az utolsó csók” címen ültetett át zengzetes magyar prózára.

A Magyar Színház jól ismert város függönyét kísérteties fényességgel szegélyezi a rivalda tompított fénye. A nézőtér már sötét, csak az urak hófehér plasztronjai és a hölgyek vállalai világítanak ki a homály-

ból. A szokásos későnjövők má alig találhatnak a helyükre.

Első felvonás

Pablo de Aquilar (Tarnay Ernő házában) vagyunk, Madridban. Pablo a vasuti vállalkozó, éppen feleséggyámtyjával, Don Andresszel (Vág Béla) beszél és megmondja neki, hogy még ma kell utaznia, hosszú veszedelmes utra, amelyet már nem lehet elhalasztania, mert egész vagyon forog kockán. Legjobban fáj azonban Pablónak, hogy fiatal feleségétől (P. Márkus Emília) és gyermekétől (Csendőrfi Etelka) meg kell válnia ilyen hosszú időre.

Ez a gondolat annyira felizgatja Pablót, hogy képtelen szomorú hírt feles-

gével közölni és megkéri Don Andrest, hogy beszéljen a hitvesével.

A gyámapa magára vállalja nehéz feladatot, beszél Magdalénával, Pablo feleségével és kiméletlenül tudtára adja, hogy férjének nagyon hosszú és veszedelmes utra kell indulnia. A hír Magdalénát nagyon megdöbbeníti és hallani se akar az elutazásról. A tiltakozás



P. Márkus Emília: Magdaléna

Az utolsó csók

Diskai felv.



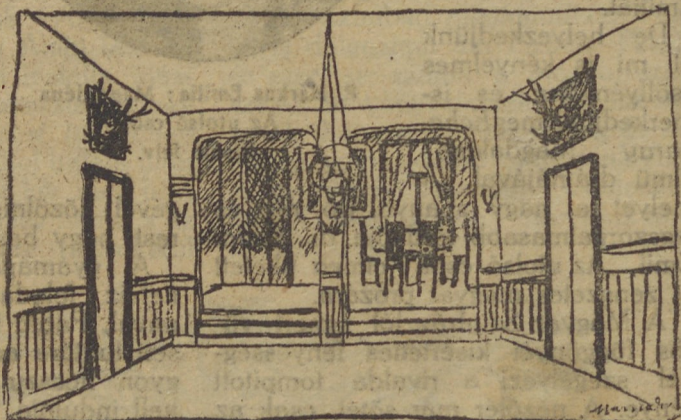
Az utolsó csók első és második felvonásának díszlete

nak azonban nem csak az az oka, hogy férjét nagyon szereti, hanem asszonyi lelkének sokkal mélyebb részeiben kell keresnünk az igazi indító okokat, amiért Magdaléna oly annyira tiltakozik férje elutazása elleni. Elejtett szavakból és egyszerű arcjátékokból megtudjuk, hogy van egy fiatal festő, akit ugyan Magdaléna még csak látásból ismer, de aki nem lehet egészen közömbös az asszonyra és akinek képeiről az asszony nagy elragadtatással beszél. Magdaléna érzi, hogy ha férje elmegy, biztosan alkalma nyílik a festővel megismerkedni és lelkében őt árnyékként vetődik előre a jövő képe. Fél a saját véréből, de mindegy, minden tiltakozása hiábavaló: Pablonak mennie kell a megrázó búcsútán el is távozik. Alán már nem is állja, amint két-égbeesett felesége tána kiált. Az pedig az ajtóban esdekel: — Pablo! Pablo! — Nem mehetsz... A kicsületes! A becsületes!...

E szomorú percekben érkezik meg Loreto, Magdaléna barátnője (T. Forrai Rózsi), aki ravaszul vigasztalja az asszonyt. De ügyesen és félre nem érthető célzatossággal Enrique de Torrentera, (Törzs Jenő) a fiatal, szép festőre tereli a beszélgetést és barátnője arcáról könnyen leolvashatja, hogy a piktor előtte sem semleges. Loreto most már csak azon mesterkedik, hogy

valahogyan összehozza a szerelmeseket. Leírja Magdaléna előtt, hogy a festő mint verekedett meg Nebrada gróffal azért, mert a gróf a színházból jövő hölgyekre megjegyzést tett, de a piktor csak azért provokáltatta a gróft, mert Magdalénát is megsértette. Ahogyan a barátnő elbeszéléséből értesülünk, a párbajban mindketten megsebesültek. Loreto aztán ravasz fondorlattal meséli, hogy a festő mennyire szerelmes barátnőjébe és mivel tudja, hogy neki, bizalmasa az asszony, most őt ki-sérgeti mindenfelé.

— Képzeld, — mondja tettetett szörnyülködéssel, — most, hogy ide-



Az utolsó csók harmadik felvonásának díszlete

jöttem, mellémszegődött és most itt vár a ház előtt. Azt akarja, hogy felhívjam . . .

A becsületes Magdaléna elszörnyülködik erre a gondolatra és bárátnőjét összeszedi. Loreto azonban sokkal ravaszabb, mintahogy azt hinnők és kijelenti, hogy elküldi a festőt. Odamegy az ablakhoz, integet neki, de egyszerre megint ravaszodik:

— Te jó Isten, ez megbolondult, félreértette a jelt és most egyenesen idetart . . .

Magdaléna kétségbe van esve. Ki akar futni a szobából, de már jön a festő. Sápadt. Behizelgő hangja az asszony szívéhez férkőzik. Még küzdök magával. Néha még felül akar emelkedni, de mindhiába. Kintről már hallatszik kislányának hangja, aki most jött vissza a pályaudvarról és a festőt gyorsan kituszkolják a rejtékajtón, de még elég ideje van ahhoz, hogy Magdaléna kezére forró csókot leheljen.

A kis Maria befut, átöleli anyját, ő is magához szorítja az imádott gyermeket, de ekkor pillantása a kezére esik, ahol még most is ott ég Torrente forró csókja. A kezét elvonja a kislányáról és halk hangon mondja:

— Az első csók . . .

Második felvonás

Négy hónappal később ismét Pablo de Aquilar házában vagyunk. Magdaléna ott ül a kanapén és a lábainál a piktor álmodozik a jövőről.

Pablo holnap megérkezik és a gyönyörű

szerelmi viszonynak vége szakad. Az asszony négy hónapig becsülettel állta az ostromot és báforón szerette Torrentét még senkire sem lett az övé, hitvesi hűségesküje még sékelni tudta vérének és vágyait, de sors kiszámíthatatlan és az ember vágyaknak parancsolni nem lehet. Amit négy hónap alatt nem tett meg Magdaléna, azt megtette az utolsó előtti éjszakán.

Az asszony minden szerelme mellett is érzi, hogy nagy bünt követel el férjével szemben, akit ő is nagyon szeret. Most már csak az kérése van Torrentehez, hogy a leveleiket közösen égessék el. Min



Törzs: Enrique de Torrente

Az utolsó csók [Diskai felv.]



Vágó: Don Andrés

Az utolsó csók

Diskai felv.

ennap levéllel keresték fel egymást és most ezeket meg fogják semmisíteni. Magdaléna hozza is a leveleit, például a festővel a kandallóhoz és Torrente tüzes írásai egymásután hullnak a lángok közé. Végül marad az utolsó levél, amely ama törő, eszeveszett éjszaka után író-

dott. Az is a tűz martaléka lett. Most Magdaléna az ő leveleit kéri szeretőjétől, amit az nehéz szívvvel ad oda, de az utolsó éjszakáról szóló levelet a zsebében hagyja.

Magdaléna most a saját leveleit egeti el, de amikor már a tűzbe vetette őket, akkor veszi észre, hogy az utolsó éjszakáról szóló levele nem volt köztük, de valószínűleg otthon felejtette és estére visszahozza. Mialatt Magdaléna a másik szobában tartozkodik, izgatottan jön barátnője, Loreto, akit Don Andrés küldött kellemes hírrel, hogy Pablo táviratozott, féltizkor érkezik a barcelonai expressszel, mert a hajó gyorsabban tette meg az utat és így egy napot nyert.

Torrente kényszeríti Magdaléna barátnőjét, hogy a házat azonnal hagyja el és ezt a hírt ne adja át Magdalénának. Loreto kénytelen-kelletlen engedelmeskedik a férfi erőszakoskodásainak és elmegy. Magdaléna visszajön a szobájából, ő nem hallott semmit és kéri a festőt, hogy menjen haza azért az utolsó levélért és este kilencre várni fogja, a kis kertajtón jöjjön:

— Tehát este kilenckor.

Magdaléna egyedül marad kis lányával, de nemsokára megjön a gyámatyja, aki el akarja őket vinni a pályaudvarhoz, Pablo elé. Az aszszony nagyon csodálkozik azon, hogy férje egy nappal előbb érkezett meg és már menni akar, amikor az óra lassan ütni kezd:

Échy Erzsébet éneklő duettben Nádor Jenővel Zerkovitz legnagyobb szerzeményét
"Nem bánom, jusst se bánom" táncdalt.

Gramofon lemezen **kizárólag:**

STERNBERG


királyi udvari hangszergyár

Rákóczi-ut 60. sz. Zenepalotájában.

— Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc, kilenc . . .

Nem, ő nem mehet. Most itt kell neki maradnia és le kell számolnia a múlttal. Rosszuléttel kiment magától a gyámalyja előtt és otthonmarad.

Pár pillanat múlva nyílik a kertajtó és belép rajta Torrente. Magdaléna kéri tőle a levelét, de a festő nem adja. Kéri szerelmesét, hogy ne várják meg, amíg a férje megjön, hanem szökjenek meg együtt. Magdaléna nem akar hallani erről, ő csak a levelét szeretné már látni. Mikor látja a festő, hogy az aszszonnyal szép szóval nem megy semmire, fenyegetőzni kezd. Megmondja neki, hogy annyira szereti, amennyire ember még nem szerelt és erővel el akarja választani a férjétől. Azt a levelet odaadta a barátjának, aki ott áll az utca tulsó oldalán, ha Pabló kocsija megérkezik és Magdaléna nem akar vele önni, akkor jelt ad barátjának, aki a levelet, a legsúlyosabbat, a legutolsót átadja a kocsiból kilépő férjnek.

— Választhatsz! Vagy a szökés — vagy a levél . . .

Magdaléna hallani sem akar arról, hogy Torrentevel megszökjék és a festő, amikor a kocsizörgés jelzi a közelgő Pablót, megadja a jelt és a barátja lent az utcán átadja a férjnek a súlyos levelet. Feszült várakozás után beront a férj. A kezében a levél.

Nem akar hinni Magdaléna hűtlenségében és azt hiszi, hogy ravasz fondorlattal áll szemben. Revolvert fog Torrentére, aki nyugodtan, összefont karral áll.

Don Andrés figyelmezteti Pablót, hogy a festő kezében nincs fegyver és verekedjék meg vele, mint az lovaghoz illik.

— Tehát holnap reggel az én vilámban — mondja Don Andrés és ebbe mindkét fél belenyugszik.

Harmadik felvonás

Don Andres vadászkastélyában vagyunk, ahol Bernardo, a vadász (Körmendy) és leánya, Leandra (T. Oláh Böske) szemlélik az eseményeket. Bernardo azt hiszi, hogy az urak vadászatra jöttek ide, de Leandra rettenetes dolgokat sejt. Az éjszaka folyamán megérkezik Magdaléna a kis leányával, hogy a párbajt megakadályozza.

A segédek már megállapodtak a feltételekben, amelyek igen súlyosak, úgy hogy a küzdőfelek egyike feltétlenül ott marad majd. Magdaléna az urát félti, mert Torrente veszedelmes párbajozó hírében áll Madridban. Először az urával beszél, aki még mindig hisz az asszony hűségében és szent meggyőződése,



P. Márkus Emilia: Magdaléna

Az utolsó csók

Diskai felv.



Törzs Jenő — Márkus Emma — Tarnay Ernő
Az utolsó csók

(Barna rajza)

hogy az inkrimált levelet meghamisították. Az asszony összeszedi minden erejét, de a férjét nem tudja lebeszélni a párbajról, ő bizik az igazságában és meg akarja ölni Torrentét. Magdaléna látja, hogy Pablónál nem tud célt érni és így kénytelen a másik félhez, a festőhöz fordulni. De itt is hiába kopogtat, Torrente eltökélt szándéka, hogy Pablót megöli és így Magdaléna az övé lesz. Az asszony mindent megpróbál: sir, könyörög, átkozódik, hiába, mind nem használ. Meg akarja menteni az urát és inkább meg akarja ölni magát, de Torrente erről is lebeszéli, mert ahogy ő mondja, ez még jobban kiélesítené a helyzetet. Magdaléna megoldást keres és ekkor szeme odavetődik a falra, ahol egy fényes tör villog. A terve kész.

Pablo beszél Don Andrésszel, aki nek megmondja, hogy még a párbaj előtt föltétlenül szava volna Torrentéhez. Meg akarja tudni az igazságot. Don Andrés lebeszéli Pablót arról, hogy tervéről, párbalyszabályokra hivatkozik, de ez mit sem használ. Pablo találkozik Torrentével, akinek tudtára adja, hogy beszéde van vele. Erre a festő Pablót szobájába vezeti. Most visszatér Magdaléna, hogy tervét végrehajtsa, leveszi a tör a falról és Torrente ajtaján kopog.

— Én vagyok, Magdaléna . . .
Gyere . . . szökjünk meg . . .

És Pablo hallja felesége hangját. Most már mindent tud és rohan ki Torrente szobájából, de az ajtóban halálos döfés éri. A festő helyet érte a gyilkos tör.

— Ártatlan . . . ártatlan . . .
mondja elhaló hangon.

Kertész
NŐI DIVATHÁZ
BUDAPEST
IV. VACZI-UTCA 8



BLUZOK,
PONGYOLÁK,
RUHÁK



COSTÜMÖK,
FELÖLTÖK,
SZÖRMEÁRUK

Magdaléna örülként veti magát a férjére:

— Pablo . . . Pablo! — hangzik panaszos kiáltása, de minden hiába: Pablo meghal. Magdaléna pedig egy szerelmes csókot lehel hidegülő kezeire és halkán teszi hozzá:

— Az utolsó csók . . .

Jose Echegaray

drámája, forró spanyol levegőjű darab és szerzője ebben a szezonban a második spanyol író a Magyar Színházban. Az első Jose Felin J. Codina volt, akinek „Maria del Carmen” című drámáját mutatták be néhány héttel ezelőtt nagy sikerrel a színpadon. Akik egy évtizeddel ezelőtt sokat jártak színházba, azok bizonyára jól ismerik az egykori spanyol miniszter darabjait. Magyar nyelven előadott külföldi szerzők között talán a leggyakrabban szerepelt. Nálunk különösen az „Örült



T. Forrai Rózsi: Loreto

Az utolsó csók

Diskai felv.

vagy szent”, „Rágalom”, „Halálos csend”, „Az utcai énekesnő”, „Roberto de Pedrosa”, „Marialla”, „Folt amely tisztít”, „Bernardo Montika”, „A nagy Galeotto” című darabjai voltak kedveltek. Ezek közül nem egy még ma is állandó műsor-darabja vidéki színházainknak.

Echegaray „Az utolsó csók”-ja régi fordítójának, Szalay Emilnek

átültetésében került a budapesti közönség elé, amely ép olyan szeretettel fogadta a világhírű spanyol író ezt a művét is, mint híres elődjait.

P. Márkus Emilia

ismét vendége a Magyar Színháznak és az Echegaray darabjában olyan alakítást produkált, amely méltán sorakozhatik ragyogó pályájának sok elfelejthetetlen hősnője mellé. P. Márkus Emilia, a színésznő ma is az, mint volt mindig. Nem dicsérjük, mert ő már a magyar színijátásznak ama klasszikusai közé tartozik, akinek fényes, ragyogó lap jutott a magyar színésztörténelemben és hiába dicsérjük, ujat, szebbet, mint amit már róla bizonyára ezerszer megírtak, nem mondhatunk.

T. Forrai Rózsi

Nem szabad megfedkezünk T. Forrai Rózsirol sem, aki Loretot, a könnyen hívő

Magdaléna barátnőjét játszotta a tőle megszokott rutinnal. Minden színészi tudását csatasorba kellett állítani, hogy a ravasz, kétszínű barátnő szerepében megnyerje a közönség elismerését és rokonszenvét. T. Forrai Rózsinak ez, mint rendszeren most is sikerült. A bemutatóest közönsége zajos tapsokkal jutalmazta a kitűnő művész nő játékát.



Csendőr Etus: Maria

Az utolsó csók

Diskai felv.

Törzs Jenő

játszotta Enrique de Torrentét, a tüzes, veszedelmektől vissza nem riadó spanyol festőt, aki szerelméért mindenre, még gazságra is képes. Törzs gyönyörű bánatos organuma nagyszerűen illett ehhez a szerephez és a közönség dédelgetett kedvence, a magyar „Sasfiók” nagy sikert aratott Echegaray darabjában.

Tarnay Ernő

aki Pablo de Aquilart játszotta, ket-tős munkát végzett, ugyanis a nagy tudást és körültekintést kívánó spanyol darabot ő is rendezte. Tarnay Ernőt minden alkalommal megcsodáljuk, ha temperamentumos, tüzes játékát látjuk és már többször

megmutatta és most az *Echegaray* darabban is bebizonyította, hogy nemcsak nagyon jó színész, hanem kitűnő, helyes érzékű rendező. Pablo de Aquilar tragikus alakját nagyszerűen állta meg helyét egyszerű eszközeiért, amellyel a közönség szívébe tudott férközni, mi tudjuk őt eleget dicsérni. Meg emlékeznünk a művész kedves lesgéről.

T. Oláh Böské.

ről, aki egy évi pihenés után színtérén az Echegaray darabban mutatkozott be ismét a közönségnek, bár szerepe nem volt a nagyok közül való, mégis kellemes hatást váltott ki mindenkiből és reméljük, hogy most már gyakrabban és mindig nagyobb szerepekben fog látni.

Vágó Béla

Don Andrés szerepében és Körmendy János Bernardo alakjában nyújtottak az ő megszokott színészi rutinjukhoz méltó alakítást. A közönségnek nagyon tetszett a darab és ez ugy a felvonások alatt nyilván szívé tapsokban, mint a felvonások végén hangos ünneplésben nyilvánult meg. A második felvonásban hatalmas nyíltszíni taptot pótt a kis nyolc éves Csendőr Etus, aki most a legboldogabb kislány Budapesten.

Pompea női divat- és fodrászterem
Haris-köz 3, félemelet 2. Elegáns kosztümök és estélyi ruhák készülnek. Legmodernebb fodrászat és kozmetika. Színházi tagoknak és növendékeknek 50% engedmény. Tulajdonos: Szatyori Nagy Irén.

SZLOVÁK

spectális pedikűr, manikűr intézete
IV, Türr István-u. 8. Kristóf-tér sarokán
Ezelőtt 25 évig a Herzl és Liget szanatóriumában.



Szentelen Ész lelelkálta,

hogy az egész Revü Színház és az Unió közötti vásárrban az volt a legérdekesebb, amikor Szirmai, az új direktor megtudta megbízatását. Beöthyéknéi ugyanis nagy titokban készültek a színházvásárra és a legbeavatottabbak sem tudták, hogy mi készül a Királyutca és Szerecsen-utca között, még Szirmai sem, aki pedig egyik legbizalmasabb barátja Beöthynek. A korán kelő Szirmai Imre a vásárnapi vásár után, hétfőn reggel gyanútlanul beállított a New-Yorkba és ott Reisz ur, a főpincérek nesztorja, így köszönt neki: „Jó reggelt direktor ur!” Szirmai először viccre vette a dolgot, de aztán, amikor a gratuláló körje csoportosultak, maga is kezdte elhinni kineveztetését. Mindjárt lekötött tizenöt librettót és előlegül a szerencsés szerzőknek egy-egy kávét rendelt; majd délfelé beballagott a Királysínházba, ahol meglepetésnek tartogatták számára a dolgot. Persze a meglepetés nem sikerült, mert Szirmai „tartunk össze direktorok”

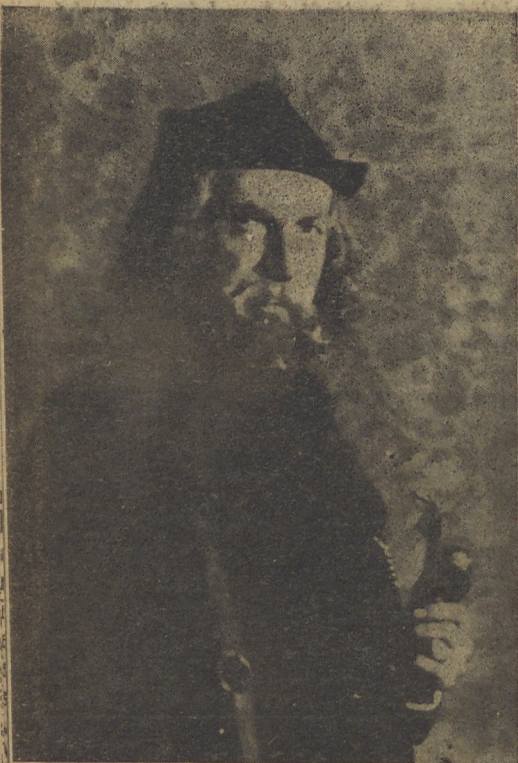
kiáltással nyitott be Lázár szobájába.

— Mi újság a Bucsukeringő tájékán?

— Tapolczai direktor újabb kedves meglepetéssel szolgál majd a Városi Színház közönségének. A Bucsukeringő premierjén belül még egy premiert tartanak, ekkor lép ugyanis színpadra egyik világhírű magyar primadonnának a huga. Tapolczai direktornak



T. Oláh Böske: Leandra



Körmendy: Bernardo

Az utolsó csók — Magyar Színház Diskai felv.

megigérttem, hogy nem árulom el a nevét, de annyit szabad elmondanom, hogy a légsodásabb szépségű lány, aki valaha színpadon játszott és nővéréhez feltűnően hasonlít. Ugy volt, hogy a premier 18-án lesz, Tapolczai azonban azt mondta, hogy ő bizony karácsony előtt nem tart premiert, ezért december 28-ára tüzték ki a bemutatót.

— Mi van Lukács Palival? De régen nem láttam.

— Szegény Pali beteg. A Szerellem Vásárának előadása közben megcsuszott a lépcsőn és bokacsont repedést kapott, otthon fekszik a lakásán. A színházban a tehetséges Dénes György helyettesíti szép sikerrel.

— Lesz a Vigszínházban gyermekdarab idén?

— Hogyne! Komor bácsi m. Stefanidesz bácsi mint minden esztendőben, most is gondoskodtak a gyerekek szórakozásáról. A főszerepeket a Vigszínház kitűnő tagjain kívül Sarkadi bácsi fogja játszani, aki Bécsből jön haza azért néhány napra, hogy a Mohácsi bácsi szerepét eljátsza Pesten.

— Mi hír a külföldiekről?

— Lapunk egyik barátja levelet kapott Nirschy-tól Berlinből, még pedig szomorú levelet, amelyben Nirschy megírja, hogy határtalan honvágyalal érez az idegenek között. — Majd le szakad a szívem — írja — úgy vágyom haza, hogy lássam még egyszer azokat, akiket szeretek, bár ha hazamegyek, csak rövid ideig maradhatok otthon, mert szerződés hív Buenos Ayresbe. Ha otthonról levelet kapok, első percben rettenetes fájdalmat érzek a szívemben. Lelkileg egészen tönkrementem. Nem képzelem, hogy mennyit veszekszem állandóan a mi országunkért és művészeinkért, már nevetnek is rajtam, de én ezt nem bánom. Hígyje meg, a mi előadásaink sokkal nívósabbak, mint az övéik. Az operettekben nehézkesek, nincs meg bennük az a könnyed finomság és báj, ami a mieinkben megvan. Aztán hol van nekik Sándor Erzsijök, Körneyiük, Medekük, Márkus Emmájuk, Varsányijuk, Hegedüsük és még sok-sok, akiket, ha felsorolnék, nem volna elég papírom hozzá. De most már elég volt a sok beszédből, átnézek a Revü Színházba, hátha kapok még jegyet a Szilveszter-hez.



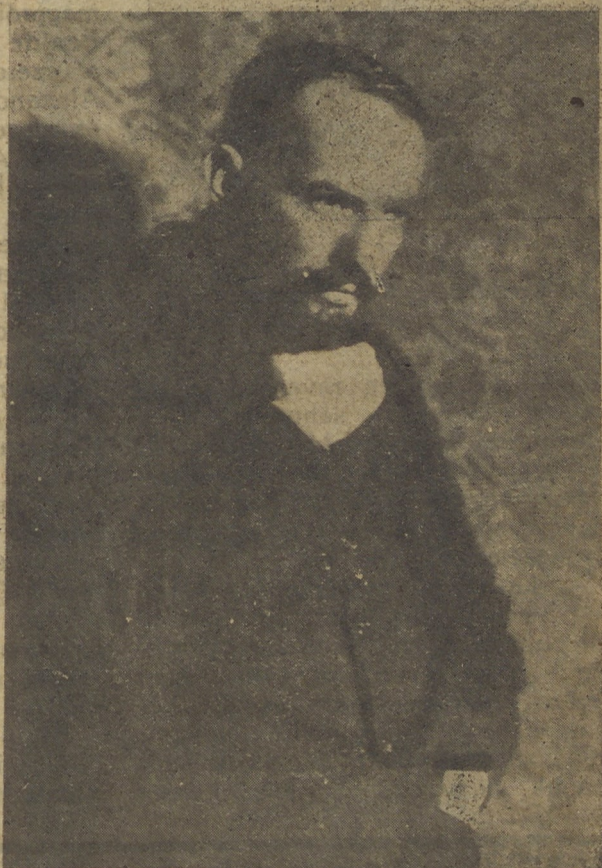
Molnár-vigjáték a Vigszinházban

Molnár Ferenc legujabb háromfelvonásos színpadi alkotását érthető izgalommal várja Budapest színházi és irodalmi világa, amely az Uri dívat bemutatása óta nélkülözte a Molnár premiért. Az új háromfelvonásosnak *Hattyu* a címe és a Jób Dániel főrendező vezetésével folyó szorgalmas színpadi próbákról már is kiszivárgott a hír, hogy a december tizenötödiki premier Budapest színházi életének jelentős eseménye lesz.

A *Hattyu* szereposztása rendkívül előkelő és bátran mondhatjuk, hogy esztendő óta nem állítottak össze a Vigszinházban ilyen nagyszerű együttest, mint az új Molnár darabnak. Ragyogó névsor a szereplők gárdája: Rákosi Szidi, Varsányi Irén, Kürthy Sári, Csontos Gyula, Hegeáüs Gyula, Tanay Frigyes, Haraszthy Hermin, Hajdu József, Szerémy Zoltán, Bárdi Ödön és Dénes György, akik boldog ambícióval és felfokozott munkakedvvel próbálnak nap-nap után, hogy minél ragyogóbb előadásban hozhassák ki a *Hattyút*.

Az új Molnár darab Olaszországban játszódik le *Beatrix* nagyhercegnő (Rákosi Szidi) palotájában. A hercegnő leányát, Alexandrát (Var-

sányi Irén) a szomszédos kis állam uralkodó nagyhercegéhez Alberthez (Tanay Frigyes) akarja adni feleségül, hogy évvel a házassággal a család régi nagyságát újból visszakapja. Albert herceg meg is érkezik a kas-



Tarnay: Pablo de Aquilar

Az utolsó csók — Magyar Színház Diskai felv.



Dénes György
a Vígsház tagja, a „Maszatos Pali”
főszereplője

télyba, de minden ravaszkodás és felfüggetlenség ellenére — sehogysem akar Alexandra iránt érdeklődni. Beatrix hercegnő elkeseredett erővel dolgozik a házasságon, de Albert nagyherceg hidegségén és merev gögjén minden igyekezele megtörik.

A kastélyba megérkezik Albert nagyherceg édesanyja, aki szintén létre akarja hozni az udvari házasságot. Most ketten dolgoznak Albert herceg meghódolására és amikor minden tervből kifogynak, elhatározzák, hogy udvaroltatni fognak Alexandrákat, hogy ezáltal Albert herceg

érdeklődését felkeltsék. Az eszköz a hercegi család körében élő házitanítóban, Ághyban (Csontos Gyula) szemlélik ki. Egy hatalmas banketten a két hercegnő úgy intézi a dolgokat, hogy Ághy szembekerül Alexandrával. Megkezdődik a játék a szerelemért és a házasságért.

Ághy imponáló férfiassága annyira megtetszik a mit sem sejtő Alexandráknak, hogy szerelmes lesz belé. Hiába próbálja a két hercegnő elválasztani őket, a szerelmesek makacsságán minden megtörik. És a legérdekesebb az a dologban, hogy Albert nagyherceg észrevette a másik férfi szerelmén keresztül Alexandrát és megpróbál közeledni hozzá. Amikor Beatrix nagyhercegnő kettesbe találja a szerelmeseket, kiutasítja Ághyt. Alexandra ekkor a nyakábaugrik és megcsókolja. Ebben a pillanatban belép Albert nagyherceg. Kész az udvari botrány. A nagyherceg rögtön megéri a szituációt, meghajtja magát és elmegy.

A harmadik felvonásban érdekes fordulat történik. Ághy visszautasítja Alexandra hercegnő szerelmét, nem veszi tudomásul azt a csókot, amelyet pillanatnyi fellebbezésben kegyként kapott. A hercegnő ragyogjon a maga körében — olyan ő mint a hatyu, amelyet csak messziről csodálunk meg; de ha kijön a partra, elroppen minden illúzió. Megfordul és el akar menni. Albert herceget annyira meglepi Ághy férfias önérzete, magatartása, hogy megcsókolja. Bucsuképpen visszaadja neki azt a csókot, amit menyasszonyának — Alexandráknak — adott...

Az új Molnár darab premierje kivételes irodalmi sikert fog jelenteni a Vígsház számára.

City drogéria

IV., Eskü-út 5. Klotild-palota.
az előkelő világ boltja!

Zsidónő a Városi Színházban

Vágó Boriska és Ocskay vastapsot kaptak



Városi Színház eljutott nagysikerű opera repertoírjának legfontosabb állomásához, a *Zsidónő*-höz. Az ugynevezett nagy opera bemutatása

különleges művészi és technikai felkészültséget igényel a színház részéről és így kétszeres dicséret illeti meg a színház vezetését *Halévy* örökszép melódiájú operájának a *Zsidónő*nek színrehozataláért, amelyet eddig csak nagy ritkán hallottunk az Operaházban.

A bemutató repriz est szokatlan felkészültséget és mozgalmasságot idézett elő a színháznál. Az előadás előtt egy órával valóságos statisztá tömeg árasztotta el a kiskaput. Óriási sürgés-forgás uralkodott a folyosókon és az öltözők előtt a több száznyi hatalmas statisztáse-regtől alig lehetett megmozdulni.

A színpadra vezető folyosón lehetetlenség két lépést tenni a színészekről. Konstanz város polgárai, katonái, papok, apródok, heroldok, fényes öltözetű bibornokok állották el a helyet. Az egyik beszögellésben a Beketow-cirkusz lova áll. Ő is szerepel. Az első felvonásban Zsigmond császárt fogja a bevouláskor bevinni.

A statiszták izgatott kíváncsisággal zsibongják körül a lovat, az egyik hirtelen észreveszi, hogy a nemes páripa reszket.

— Biztosan lámpaláza van — mondja nevelve egy

feketehaju temperamentumos színővendék a másik szőkének — hiszen nagyobb szerepet játszik talán nála is.

A színpadon már lenn állanak az énekesek festői ruhájukban. *Ferenczi Frigyes*, a színház fáradhatatlan főrendezője mint kapitány a süllyedő



Vágó Boriska: Recha Labori felv.
Zsidónő — Városi Színház



Dr. Bárony: Ruggiero

Zsidónő — Városi Színház

Diskai felv.

hajón, úgy szaladgál jobbra-balra. Rendelkezéseket, parancsokat osztogat, a diszleteket igazítja és a világi hatásokkal próbálja ki.

— Több vörös fényt a hátsó szuffitába — kiáltja harsányan el a világitókarzatra. És a következő pillanatban alkonyi szín árasztja el a színpadot.

A biborfüggöny mögül kihallatszik a bemutató zsufolt ház zibongása. Mindenki érdeklődve várja az előadást, mert ez a szenzációs kiállítás nagy opera lesz a színház operegyüttésének igazi erőpróbája. Márkus főzeneigazgató is megjelenik a színpadon, néhány utasítást ad az énekeseknek.

— Kezdhetjük! — adja ki a rendelkezést izgatottan *Ferencki*. Az ügyelő körülszaladja a színpadot, hogy mindenki rendben a helyén van-e? Megnyugodtan tér vissza és gyorsan végigzongorázik az ügyelői pult fölötti tábla gombjain, egyet a függönyhuzónak, egyet a zenekarnak és egyet a világitóknak.

A nézőtér elsötétül és a következő pillanatban felharsan a *Zsidónő* gyönyörű nyitánya. Márkus főzeneigazgató széles lendülettel vezeti a zenekart, amely befejezi a nyitányt. A függöny szétsuhan és a színpadon nagy piacát ábrázolja. A templom lépcsőin térdelő hívők megbotránkozással hallják, hogy az ünnepnap ellenére Eleázár, az ékszeres házából munkája zaja hallatszik ki. Eleázár (*Ocskay Kornél*) kilép a házából leányával Rechával (*Vágó Boriska*), akibe szerelmes *Lipót* herceg (*Halmos János*) a husziták leverője. A nép megtámadja a zsidót és követeli, hogy ünnepontás miatt a polgármester tűzhálálra ítélje. Eleázár

zárta a templomból kilépő *Brogni* biboros (*Lakatos Sándor*) megmenti és megparancsolja a népnek, hogy engedje őt és Rechát szabadon. Eleázár ismeri Brognit és emlékezteti arra az időre, amikor a biboros felesége és kislánya egy óriási tüzeset alkalmával elpusztultak.

Lipót herceg szerelmeséhez, Rechához lopózik, akit a nép újból megtámad. *Lipót* ekkor anélkül, hogy Rechát előtte felfedné magát, megmenti a lányt. A nagy izgalom ekkor más felé terelődik. *Zsigmond* király ragyogó pompával bevonul Konsztanzba. A nézőtér közönsége meglepve és csodálattal nézte az első felvonás utolsó képét, a statiszták se-

reg tarka tömegét, amelyet *Ferenczi* főrendező mesteri kézzel csoportosított és vonultatott fel.

A második felvonásban Eleázár házában vagyunk, ahol az aranyműves a husvétot ünnepli. Lipót herceg is az asztalnál ül, mert festőművésznek adta ki magát és így jutott be a házba. Eudoxia hercegnő (*P. Gerő Erzs*) megjelenik, ékszer akar megvenni vőlegényének — Lipót hercegnek a másnapi esküvőre. Lipót herceg megdöbbenve rejtőzik el menyasszonya előtt a függönyök mögé. Amikor Eudoxia eltávozik, Lipót előjön. Eleázár felfedezi, hogy Lipót nem közülük tartozik és megátkozza őt és a leányát.

A harmadik felvonásban Zsigmond császár nagy ünnepséget tart. A gyönyörű balletmuzsikát a bájos *Dobrovits Márta* és *Tarnay Géza*, a Városi Színház szülő táncosai táncolják végig pompásan a hatalmas balletkarral együtt. Az ünnepélyen kiderül Lipót herceg és Recha szerelme. Eleázárt és Rechát elfogják és halálra ítélik.

A negyedik felvonás törvénytérmeben Brogni biboros kihallgatja Eleázárt. Az aranyműves megvallja a biborosnak, hogy annál a tűzvézsnél neje elpusztult ugyan, de kisleányát egy zsidó megmentette és felnevelte. Fájdalmas izgalommal könyörög a biboros Eleázárnak, hogy mondja meg a zsidó nevét, de hiába mert az ősz aranyműves bosszuművét teljesen be akarja fejezni és nem árulja el a nevét, az ötödik képben, amikor Rechát beledobják a máglyába — árulja el Eleázár, hogy Recha nem más — mint Brogni leánya.

A titok felfedése után büszkén siet a máglyára, hogy Rechával együtt szenvedje el a halált.

A Városi Színház együttese tökéletes előadásban hozta ki a *Zsidónőt*, amely valósággal rekordteljesítményt jelent a színház opera repertoírjában. Mintha csak a legfényesebb bizonyítványt állította volna maga részére ez az együttes, amely a multban is a legnívósabbak közé tartozott és evvel az előadással felülmulta még az állami Operaházat is. A cimsze replónő *Vágó Boriska Recha* eléneklésével, szépen lendülő karrierjének csúcspontjára jutott. Kulturált, hajlékony, meleg hangja minden regiszterben a lehető legpompásabban érvényesült, zenei biztossága és fölényes játéktudása forró sikert hozott számára.



Ocskay: Eleazar
Zsidónő — Városi Színház

Diskai fe



Halmos: Lipót herceg Diskai felv.
Zsidónő — Városi Színház

kán is. A többi szereplők is, a bájos *P. Gerő* Erzsé és dr. *Bársony* Lajos is nagyszerűen illeszkedtek a fényes együttesbe. *Dobrovits* Márta és *Tarnay Géza* sok tapsot kapott első felvonásbeli táncaikért.

A zeneileg és színpadilag is tökéletes *Zsidónő* előadás *Tapolczai* igazgató páratlan szorgalmát és művészi készségét dicséri, aki *Ferenczi* Frigyes főrendezővel karöltve minden energiáját és tudását belevitte, hogy minél szebb és pompásabb operaelőadásban részesítse a közönséget. Gyönyörűen felépített színpadi képek, nagy sereg színpadtechnikai ujitás, díszlet összeállítás, világítási hatások és a jelenetek kifogástalanul összevágó, pontos lepergése bizonyítják a rendezés és a kiállítás mesteri tökéletességét.

A *Zsidónő* előadás zeneileg szen-



Lakatos: Brogni Diskai felv.
Zsidónő — Városi Színház

Eleázárt Ocskay Kornél, a kiváló tenorista énekelt pompásan és tökéletesen. Különösen képzett hangját már több nagy és nehéz énekszerepben hallottuk, de *Eleázárjával* önmagát múlja felül. Ércesen csengő hangja minden fekvésben diadalmasan győzte a partitúra nehézségeit és üde szépségében bontakozott ki, *Ocskay* sikere lelkes örömet váltott ki mind azokból, akik benne látják az ország első tenoristáját. Bravúrosan énekelte *Brogni* szerepét *Lakatos Sándor*, az Operaház tagja, mint vendég, annak a szerepnek hihetetlen mélyégeit gyönyörűen kihozta tömör és erős basszus hangjával. A fiatal *Halmos János*, a budapesti társulat tenoristája *Lipót herceg* szerepében elsőrangot produkált, finom, könnyed tenorhangja diadalmasan csengett a skála legfelsőbb fo-

zációnan összevágó és a legapróbb részletekig kidolgozott megformálá-
sáért Márkus Dezsőt, a Városi Szin-
ház főzeneigazgatóját illeti meg a
dicséret, aki lankadatlan szorgalom-
mal tanította be a magánszereplőket,
a kórusokat és a zenekart egyaránt.

A Városi Színház operalátogató
közönsége valóságos tapsviharakkal
adózott a bemutató reprizen a kitűnő
szereplőknek, Vágó Boriskát és Ocs-
kayt a közönség harminckétszer
hívta ki a lámpák elé és ünnepelte
a rendezőket és a karmestereket, akik
egyaránt kivették részüket a felújított
Zsidónő nagy sikeréből.

A legujabb divatszerinti estélyi és szín-
házi cipők készítője Schwartz divatszalon.
Teréz-körut 1. Színházi tagoknak 10% en-
gengedmény.

A telt szépségű primadonna



A „Nyirvidék” egyik számá-
ban olvassuk a következő
kritikát: „Lehár megkapó
muzsikalitásu nagyobb sza-
básu operett-kompozícióját,
az Évát mutatta be az este

Bethlen-Bruckner társulata. A bemutató érett
zenei kvalitásokat jelzett, úgy a zenekart erősen
összefogó kiváló dirigens, Bethlen-Bruckner
igazgató, mint telt szépségű színes orgánus
boldog birtokosa, a reneszánsz piktura bájára
emlékeztető előkelő koloratur énekesnő, Babits
Vilma szempontjából. Az operett temperamen-
tumos előrelendülése, jól átgondolt díszlete-
zés és világítási effektusok, értékes, ambi-
ciózns társulatra vallanak, amelynek intenzív
támogatását az eddigiek alapján a komoly
művészetre való hivatkozással lehet ajánla-
nunk. A nézőtérén tegnap már kellemes meleg
volt.



A Zsidónő IV. felvonásának végjelenete
Városi Színház

Diskai felv.



Dobrovits Márta és Tarnay, az első felvonás keringőjét táncolják
Zsidónő — Városi Színház Diskai felv.

Apróságok az Apollo Kabaréről



ohasem tudtam megérteni, micsoda élvezetet nyújt egy műsor olyan-
nak, aki azt már hat-
szor nézte meg. A na-
pokban benéztem az

Apollo Kabaréba, hol találkoztam
egy ismerőssel, kipirult arccal,
őleső érzéssel az egész lényén jött
hozzám és mondja:

— Képzeld, hatodszor nézem meg
az Apollo műsorát.

— Jó, jó! Én is láttam vagy két-

— Tudja, valahányszor megnézem,
jobban és jobban tetszik nekem a
műsor. A pompás műsor egyes szá-
mai a kiváló előadásban mindig
ujdonság erővel bírnak. Ha Berky
Lilly csodásan finom játékát, magán-
számait hallom — úgy érzem, mintha
először hallanám őt. Békeffy tréfáit,
konferanszát képes volnék minden-
nap végighallgatni, nemkülömben
az utolérhetetlen Szöllőssi Rózi
magánszámát is. Rózsahegyi játéka-
val pedig úgy vagyok, hogy őt nem-
csak az Apollóban, hanem ahol
játsszik, mindenütt felkeresem. Ha-
raszthy Mici, Herczegh Jenő, Faragó
Sári, Ujvári Lajos, Gózon Gyula és
a többiek játéka, magánszámai előtt
— itt udvariasan meghajolt — le a
kalappal.

Csengettek és az én ismerőszám
bucsuzás nélkül elrohant, hogy el
ne mulasszon semmit se.

Igaza van az ismerőszámnek, az ő
igazát az állandóan a kinn függő
„Minden jegy elkelt” tábla is meg-
erősíti.

Mint jó riporter megkérdeztem
azért Herczegh Jenő rendezőt, hogy
mikor lesz bemutató. Herczegh szó
nélkül karonfogott, a „minden jegy
elkelt” tábla elé vezetett, rámutatott.
Kezet fogott velem és eltávozott.

A kis Mihályi Vilcsi a legbüszkébb
most az Apollo kabaréban. Faragó
Sári torokgyulladásban megbetege-
dett. Tanácskozás. Ki játsza el sze-
repeit?

— Majd a Vilcsi! — mondja a kis
Mihályi Vilcsi.

— Tudod a szerepeket? — kérdi
Rózsahegyi.

— Azt nem — de menni fog —
jelentí ki határozottan Vilcsi.

És ment, nagyszerűen ment. Taps
volt quantum satis.

Szirmai Imre direktor úr

A szenvedők vigasztalója, a szégyenyek támogatója, a bajba jutottak kíségetője Szirmai Imre, ki ha örülsz, veled vigad, ha szomorkodsz letörli könnyeidet. A kulisszák öreg barátja s mindnyájunk legjobb cimborája direktor lett, komoly, színházi direktor, mint akár a szigorú Lázár, a mosolygó Tapolczai, a szórtalan Ambrus vagy a hangos kedvű Bródy Pista meg a többiek mind, akik uralkodói a pesti színházaknak.

Eppen ilyen direktor lett most Szirmai Imre is, a magyarszínművészet egyik legkiválóbb tagja. E ki-nevezésnél kevésbé volt még őszintébb örömünk, mert Szirmait mindannyian mélységes szeretettel övezzük mi, akik a szuffiták alatt járunk s akik ismerjük őt, nemcsak mint színészt, hanem mint embert is.

S most, amikor érzésben, gondolatban mellette vagyunk, elsötétül előttünk a szerkesztőségi szoba, a képzelet fellebbenti fátyolát és szemünk előtt feketélük a régi Pest éjszakája, amelynek hűsége lovagja volt a hajdani nagszerű bonviván, ki éles vágásokat mért a piros női szívekre, az akkor még jókedvben tobzódó magyar fővárosban.

Oh gyönyörű éjszakák, párás melegek, hová lettek? Gondtalan napok és bánattalan téli éjszakák, amikor a parányi hószikrák tündéri csillogással tapadtak az aszfalthoz, izott és lángolt a város és ropogt a szerelmek tüze.

ben égtek az emberek. A színesnők kocsijait jogászyerekék húzták végig a kockakövekkel takart utakon és Blaha, Küry, Pálmay, Hegyi, Szoyer, Bárdy, Komlóssy nevével visszhangzottak a parázsló szívek és Szirmai úr, a grand senior üdén és vasaltan nézett ki a New-York tükrablakain. „Nézd a drága Szirmait” — mondogatták a járókelők és az ablak hideg üvegének porusai között mélységes sóha-



Ocskay: Eleazar

jok szálltak feléje. A világnak élt ő, az embereknek. Gyűlölte és gyűlölti most is az egyedüllétet, a szilveszteri éjszakát töltötte csak otthon, mert harmincesztendővel ezelőtt szilveszter éjjelén halt meg egyszerre az apja, anyja. Azóta ez estén mindig otthon volt, másszor hol itt, hol

ott, ahol éppen vidám jókedv volt. Szirmai, az élet legnagyobb bonvivánja most hát direktor lett, komoly, irodában ülő, íróasztal mellett, nehéz gondok gomolyognak fejében, de a szíve, az ő drága érző szíve megmaradt továbbra is bonviváni szívnek.

„Mint a Böske“ az Intim Kabarében

Az *Intim Kabaré* mindvégig szórakoztató és mulatságos műsorában minden este nagy sikert ér el Szomaházy István, a népszerű írónak *Mint a Böske* című jelenete. A kedves és finom kabaré legjobb erői versenyeznek ebben a kis jelenetben, élükön a vendébként szereplő Péchy Blankával, akit minden este valóságos tapsviharral ünnepelnek partnereivel Rónay Gézával és Kissel együtt.

Kalmár Tibor pompás operettje *Kitty és Tomm* a szintén vendég-zereplő dr. Erdélyi Gézának ad alkalmat pompás táncstudásának kifejtésére. Partnere a bájos Szeless Elza, a kabaré primadonnája, akinek egyszerű táncai és éneke estéről-stére fokozott sikert arat. Rajtuk kívül a kedves Betegh Böske, Kürthy Feréz, Patkós Eszli, a jóhumorú Nemet Nándor, a kitűnő Vig és a pompás Arányi osztozkodnak a sikerben.

A nagyszerű műsoron *Kelepcében* immel szerepel egy mindvégig mulatságos bohózat, amelynek főszerepében a kitűnő Szeless Elza és dr. Erdélyi Géza kapnak nagy tapsokat. A temperamentumos és szép Medgyaszay Hajnal játéka viszi még sikerre a bohózatot. A *Fogadjunk* című mindkivül ötletes tréfában, amely a kabaré legjobb darabja, a tehetséges és kedves László Böske, valamint a népszerű Simonyi Dezső varázslatos sikert aratnak. Folytonos kacagás taps kíséri Szécsény Mihály

tréfáját, amelynek két szereplőjét valósággal ünnepli a közönség. A magánszámok előadói közül Szeless Elzát kell kiemelnünk, aki rendkívüli bájjal énekel két hangulatos sanzont.

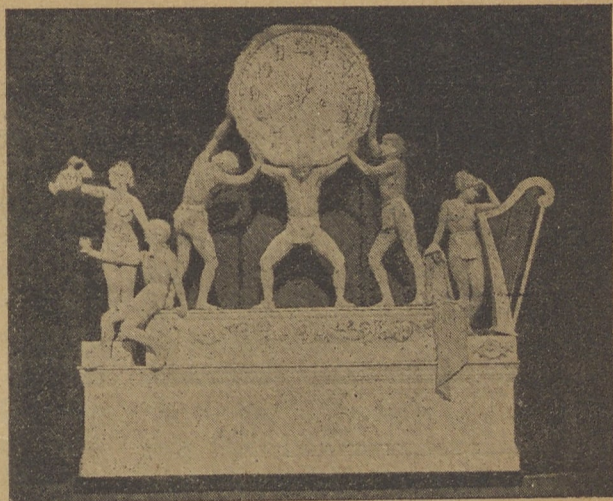


Vigh Miklós
az Intim Kabaré kitűnő kómikusa

Angelo élőszobrai

A képzőművésznek legnagyobb problémája az emberi test harmonikus mozgásainak megörökítése. Semmi sem nehezebb mint a mozgásban levő emberi testet egy olyan pillanatban megrögzíteni, amikor a megörökítésre váró test minden mozdulatbeli finomsága és a vászonra vetett vagy gipszbe formált test az izmok és idegek minden munkájával, — amit minden mozdulati megkíván, — a néző előtt megrögződjék.

Ennek a nagy művészetnek mesétere, a nagyszerű fotografus: Angelo. Az Angelo-fényképeknek is ez a nagy erénye, hogy ott fogja meg a beállítást, ahol csak nagyon kivételes festőművészek tudják, a modell plasztikus megmozdulási időpontjában.



A rabszolgák Röckel felv.
Angelo élőképei a Royal Orfeumban

Angelo mester, aki nemcsak a fényképezőlencsének, hanem az emberi test szép mozgásainak nagy megértője, most a Royal Orfeumban mutatja be pazar szépségű élőszobrait.

Vetekedik a legnagyszerűbb művész által formált szobrokkal és a beállítások témája bizony olyan szép, hogy megérdemelné a legszebb görög márványban való megörökítését.

Angelo mester élőszobrai közül különösen két csoportozat nyűgözi le a nézők figyelmét. Az egyik a *Rabszolgák* elnevezésű csoport, amely elgondolásban és a csoportosításban nagyon figyelemre méltó, a másik az *Apotheosis* csoport, szintén az alkotója nemes izlését dicséri.

Angelo mester élőszobrait nagy gyönyörűséggel szemléli a közönség és ténként sok tapsot kapnak művészi kreációi.



Apotheosis Röckel felv.
Angelo élőszobrai a Royal Orfeumban

Mészáros Giza a Fővárosi Orfeumban

Külföldi metropolisok pazar variétiáihoz hasonló, valóban nagyszabású és nívós műsoru orfeum a *Fővárosi Orfeum*. Estéről estére félhét órakor a főváros legelőkelőbb közönsége tölti meg a zsufolt nézőteret. A foyerben, a ruhatáraknál, a büffénél és a körbefutó széles folyósókon előkelő közönség siet jobbra-balra. Különösen sok tarkaszínű ántántisztli uniformist lehet látni, a különböző missziók tagjai nagy előszeretettel látogatják a *Fővárosi Orfeumot*, mert itt szórakoznak a legjobban és ami a fő, legváltozatosabban.

Pont félhétkor kialszanak a néző-



Szántó Margit

a Rózsahegyi-iskola növendéke, aki több filmen jelentős sikert ért el szereplésével

Labari felv.

tér lámpái, csak a földszinti asztalokon elhelyezett rózsaszín ernyőkis asztali lámpák pislognak körül. A kitűnő zenekar belekezd nyitányba, a függöny szétsuhan és színpadon megjelenik *Perényi Sári*, a kitűnő dalénekesnő. Néhány nagyszerű magánszámot ad elő pompásan, amelyek után valóságos tapsviházendül fel a nézőtér. Az idegkatonatisztek is lelkesen tapsolnak.

A függöny összezsapódik és néhány pillanat múlva újra szétválik. Megkezdődik a szenzációs külföldi attrakció számok sorozata. *Nypló*, a fogerőművész szenzációs mutatványokkal szórakoztatja a közönséget, amely feszült figyelemmel kíséri az idegizgató mutatványt. Utána többi szenzációs varieté számok, két *Cabone*, angol táncosok, *Laep* és *Habel* paródisták, *Charly W* és *Ede* a kitűnő exentrikusok és két *Roello* paródisták.

Mészáros Giza, a *Belvárosi Színház* kitűnő tagja *B. Fröschl* egyfelvonásos szkeccsében, az *Asszony*ban lép fel, amelyet *Harsányi Zsolt* fordított.

A darab témája egy végtelenül érdekes és nagyszerű feltékenységtörténet. A férj elutazik, felesége kíséri a pályaudvarhoz. Pár percmúlva, egy alak besurran az előszoba ajtón és az ágy alá buvik. Teljes sötétség van a szobában, úgy hogy azt sem lehet látni, hogy a besurranó alak férfi-e vagy nő. Nem sokára a feleség is visszaérkezik a pályaudvartól. Felesége a villan-

és vetkőzni készül. A cipőjét ki akarja venni az ágy alól, ebben a pillanatban észreveszi, hogy valaki van az ágy alatt. Rettenetesen megijed. Rémületében azonban egy szenzációs ötlete támad, a gyilkosnak vagy legjobb esetben betörőnek vélt ismeretlen szándékát ellensúlyozza. Ugy viselkedik, mintha még valaki jött volna vele együtt haza.

Eliátszik egy szerelmes jelenetet, egyedül. Elhiteti az ágy alatt fekvő ismeretlennel, hogy a másik szobában valóban férfi van. — Be is megy a másik szobába és ott tovább folytatja a szerelmes játékot. Enyeleg, csókolózik, éppen úgy, mintha egy férfi volna vele együtt a szobában. Egyszerre csak az ágy alatt lévő férfi kiugrik és rettenetes indulattal veti rá magát az asszonyra, hogy megölje. Ekkor tudja meg az asszony, hogy a betörő, a saját férje, aki próbára akarta tenni a feleségét. Amikor kiértek az állomásra, autóba ült és odahaza megelőzte az asszonyt. A féltékeny férj végtelenül boldog, hogy meggyőződött felesége hűségéről, aki megmagyarázta, hogy csak azért játszotta a szerelmes jelenetet, hogy a betörővel elhitesse, hogy nincs egye-

gy óra múlva indul, most már nyugodtan elmegy az állomáshoz. És most jön a poen poenja — amikor a férj elment az asszony telefonál valakinek, értesíti hogy jöhet, semmi veszély.

Ezt az ötletes és fordulatos vigjátékot Mészáros Giza utolérhetetlen nagyszerűséggel játsza. Tapsorkán zugott fel a nézőtér, amikor a



P. Gerő Erzsi : Eudoxia

szkeccs után összecsapódott a függöny, Mészáros Giza alig győzte meghajlással a sűrű tapsokat:

Trés jolie — mondják a páholyban az előkelő francia tiszték, akik ha nem is sokat értettek a darabból, mégis megkapta őket Mészáros Giza sugárzóan tiszta művészete.

A szkeccs után a *Berci felesége* című három képből álló pompás bóhozat következett *Paulini* Béla átdolgozásában. Az egész nézőtér egy kacagás volt mind a három kép alatt, amelyet különösen a pompás szereplők *Hunyadi* Emil, *Vidór* Ilonka, *Antal* Erzs, *Ferenczy* Károly és *Novák* Mihály mozdítottak elő nagy sikerrel. A pompás decemberi új műsor másik fénypontja *Lieszk*

kovszky Aranka és *Nádasi* az Operaház kitűnő táncosaival együttes száma volt, akik utolérhetetlen tökéletességgel adtak elő klasszikus táncszámokat.

A szünet után *Ferenczy* Károly következett magánszámokkal. *Hetényi* *Heidelberg* Albert *Új imádság* című megkapó daláért kapott nagy tapsokat. *Kalmár* Tibor és *Kovács* Kálmán: *Rózsadombok alján* című dallal is nagy sikert aratott.

A magánszám után töméredekül kitűnő varieté produkció szórakoztatta a közönséget, amely azzal a tudattal távozott a *Fővárosi Orfeumból*, hogy az új decemberi műsor mindenképpen tökéletes.

A Színházi Világ előfizetési ára negyedévre kilencven korona



A Rákosi-iskola új növendékei

Papp felv.

1. Almásy Arnold, 2. Gyórfy Mici, 3. Mende Bözsi, 4. Rideg Etus, 5. Freimann Jenő
6. Bruckner Zoltán, 7. Gallay Ernő, 8. Weisz Margit, 9. Sárty Gyula, 10. Szalay László

December 10: Szilveszter

A Revüszínház ujdonsága

A Szilveszter házi próbája, főpróbának is beillik, olyan jól megy már minden. Holnapután lesz a premier. A siker biztos, bár Marthon nagyon fél, mert pénteken van a premier és ő kabalás ember. „Pedig péntek a legjobb nap” — vigasztalja őt Barna Izsó a karmester — „ha a premier pénteken van, százszor megy a darab. „Akkor mért nincs minden premier pénteken, ha az olyan zicher nap?” — tamaskodik Marthon. — „Mert én ezt csak neked mondom meg Gézuskám” — mondja Barna Izsó, hogy az istenért valaki meg ne hallja a nagy titkot. Honthy Hanna, Budapest egyik

legnagyobb primadonnája kerek jó kedvvel énekel. A második felvonás végén Marthon kezét csókol neki.

— Drága Hanna, ennél jobbat még keveset hallottam — mondja örömmel a szerző.

— Édes Marthonkám, ez még csak a fele, majd holnap látod meg az igazit — feleli Honthy és marsiet be a harmadik felvonásra.

Az operett egyébként nagy diadalt arat a próbán. Boldogok a színészek, a muzsikások, a régi direktorok Wertheimerék és az új direktió, az Unió is, amely a Szilveszter ragyogó sikerei között vonul be új színházába.

Primadonna-siker

Irtó: Ráskai Ferenc

I.

Csupán Ilonka és Gergely ült a rázós villamos-kocsiban; hallgatagul néztek egymásra, miközben a fiú elgondolta, hogy bármely nyári társából, ha nem volna olyannyira szép, igen jó színésznő válhatnék; de így egyként lebzselik körül a léha lelkületű fiúk. Gergelyt elfutotta a méreg. Ámbár, ha jól meggondolja a dolgot, egészen rendjén valónak találhatta volna; legalább a tervéhez igazónak igen. Mert Gergelynek tulajdonképpen az volt a célja, hogy Ilonkát teljesen leléptesse a színipályáról, mint amelyen, szemlére, a leány számára úgy sincsen babér. Önző, de egyben gyönyörű okai voltak erre, amelyek abban csúcsosodtak ki, hogy az ő álmai, a való aranyaira váltva, a kincsnek olyan garmadáját szórják majd Ilonka lábai elé, hogy azok mellett minden más álom, ábránd, holmi színésznői dicsőség megvalósítása számba sem jöhet. Az erejű, maga erejében föltétlenül bizó férfi öngyővel gondolta el, hogy a természet azért

növesztette a tölgy sudarát olyan hatalmasra, törzsökösre, hogy repkény gondtalanul, vidáman, minden önállóság nélkül fússon föl rája. El is tökélté titokban, hogy a leány lelkéből ki fog ölni minden álmodozást, színészi diadolság után való vágyakozást.

Most is, így kettesben, nagy kedve lett volna egyet-mást odamondogatni a leánynak, de hát tudta, hogy ezuttal kétszeresen ki-nozná és egyuttal kétszeres mértékben hányna borsót a falra.

A budai szinkörből jöttek, melynek közönsége ezen az estén ünnepelte a társulat di-vájának első fölléptét . . . A rengeteg virág bódító illata, amik a zsinórpadrásról színes záporként omloftak a primadonna lábaihoz, még most is csiklandozta Ilonka orrocskáját és a majd minden öt percben felzúgott hatalmas tapsorkán a lelkében, mint valami ördögösen zeg-zugos visszhang-alagutban, őt zengett-bongott még szíren hangjával.

Gergely jól sejtette ezt, tehát inkább hallgatott.

II.

Ilonka kint lakott az Aréna-uton. A kocsijuk már a keleti pályaudvari megállónál

Mikulás az Esküteri Színházban

A kedves és finom *Esküteri Színházban* változatlanul nagy sikerrel folynak *Benatzky* gyönyörű zenéjű *Yu-Shi-jának* előadásai. Próbának, előkészületnek még semmi jele sincs, aminek természetesen elsősorban a színház tagjai örülnek. mert más, kellemesebb szórakozásokkal üthetik el a farsztó próbák idejét.

A napokban kedves ünnepség színhelye volt az *Esküteri Színház* öltözői. *Miklós* nap lévén, mindenki sietett valamivel kedveskedni a színház kitűnő karnagyának, *Bródy Miklós* dr.-nak. *Magyar Erzs*i és *Németh Juliska* zserbó cukorkát hoztak, *Csernel Bella* is különféle édességeket, míg a férfi tagok hatalmas mikulás-sal örvendeztették meg az ünnepel-

tet. Ünnepi beszéd is hangzott *Magyar Erzs*i ajkairól, amire azután *Bródy* meghatva válaszolt.

„Köszönöm gyerekek az ünneplés amelyet csak szerény mértékben tudok viszonzozni — ezzel a kis asszultal...”

... Bizony csóválhatták a fejüket ezen az estén egyesek a nézőtérre hogy az előadásba szabadabb tempó vidámabb móka vegyült bele...

Az *Esküteri Színház* tájékán különben az hirlik, hogy a következő újdonság egyik fő női szerepét egy nagy felvidéki szintársulat gyönyörű primadonnája fogja játszani. Ámbár ez sem biztos, mert az igazgatói irrodában még hét lakat alatt őrzik szereposztást.

tartott, amikor gibicet kaptak. A kocsi villamoskörtéi megállás közben kialudtak, úgy hogy a félhomályban csupán azt lehetett megállapítani, hogy a felszálló utas valami pohos öreg ur lehet. Kimeletes, gyöngéd félhomály.

Mikor ugyanis a kocsi megindult és ismét világosság lett, *Ilonka* majd elsikoltotta magát a tőle alig két méterre ülő öreg láttára. Még sohasem látott ilyen csuf ábrázatot. Az arca borostás, sárga-fehér szőrszakálakkal volt tele tűzdelve, amik közül uborkává duzzadva terpeszkedett ki a lilásvörös, biborcsókos orr; halántéka körül szinte patak-ként folyt az izzadság, a szemei pedig olyan megrémítő pökhendiséggel meredtek a leányra, hogy az megborzadva simult az ifjúhoz s elhalóan susogta:

— Az istenért, ki lehet ez a szörnyeteg? *Gergely* rásandított az öregre és kaján mosollyal szemeiben, sugta vissza:

— Ez? A — *Siker!*

A leány többet is szeretett volna róla tudni, de a kocsi az *Aréna*-ut sarkán megállott. *Ilonka* reszketve bujt *Gergely*hez, ahogy a csuf öreg előtt a kocsiiban elhaladt és nagyon, nagyon boldognak érezte magát,

amikor a villamos csuf szörnyetegével tovább robogott.

III.

Persze, irtózatát hamarosan legyűrte kíváncsisága. *Gergely* már várta ezt.

— Lásza *Gergely*, igazán nem szép megígától, hogy nem mondja meg, ki volt tulajdonképen az a borzasztó ember.

— De hiszen megmondtam! Az, édesem nem volt más... De várjon csak. Igazán olyan nagyon utálja azt az öreget?

— Mint a bűnömet- A borzongás áll most is a hátamba, ha rája gondolok.

— Ugy tudja meg, az a pohos, utálatos öreg nem volt más, mint a *Siker*, még pedig a színészek, színésznők sikere; egy szóval az, akire maga vár.

— Megbolondult?

— Nem én! Maga, édes, még csak éves kis növendék, aki a primadonnák sikereit, mint amilyennek Budán az imént látni volt, rajongó hittel megcsodálja, kétségbeesésnek veszi. Nos, lásza, az az öreg éppen onnét jött, ahonnan mi: a színházból. Csak hogy úgy látszik korábban otthagyta a pályát és egészen a pályaudvarig kibírt a gyaloglást, szegény. Megtakarított vagy es-

Buda — vagy Pest?

Az a kölcsönös szeretet, amely a Budai Színház művészgárdája és a színház közönsége között már régóta fennáll, a tetőpontját érte el Sebestyén Géza igazgatása alatt. A leg gondosabban előkészített, művészi nivóju előadások a színészek részéről, kitüntető, meleg tapsok a közönség részéről: ez az ideális művészi harmónia jellemezte ezt a szeretetet. A budaiakat a kellemetlenségek sorozata akasztotta azonban meg művészi tevékenységük kifejtésében. Hol a vízcső befagyása miatt nem tartassák meg a Várszínházban az előadásokat, hol mint legutóbb is, az elégtelen víznyomás volt az akadály, nem is említve azt, hogy a Várszínház elszigetelt fekvése is ritkította

a telt sorokat... És itt a legnagyobb elismeréssel kell adóznunk Sebestyén Géza igazgatónak, aki a legcsüggesztőbb napokban is együtt tartotta hatalmas létszámú társulatát. Sebestyén több módon próbálkozott, hogy a társulatát méltóbb keretekben foglalkoztassa, így legutóbb Beöthy Lászlóval állapodott meg, hogy a budai társulatát két hétköznap délutánján a Királysínházban fog vendégszerpelni. Szerdán lett volna az első ilyen előadás a Királysínházban, de ez az első előadás egyenlőre elmaradt, most az egyszer azért, mert közben Sebestyén igazgatónak még jobb megoldás kínálkozott. A napokban ugyanis Pesten járt a szegedi színház igazgatója, Palágyi, akivel

hatoskát. Ugy látszik, a szinköri primadonna gavallérja rosszul fizetett.

— Gergely, most már igazán haragszom! Ugyan minek tart engem? A bolondok esztéjét járhatja velem?

— Sohse mérgelődjék! Azért az a csuf ember mégis csak a Siker, tudja, az ugynevezett klakőr, aki több-kevesebb pénzért bérbeadja jól szervezett bandájának lenyereit egy-egy primadonnát ünneplő estére.

— Hogyan? Hát ez lenne a ma esti és minden egyéb színészi sikernek a nyílja? — kérdezte Ilonka naivul, a hetedik égből alápottyanva.

— Akár meg is esküszöm rá. Persze, maga, a kis elsőéves színövendék ezt még nem tudhatja, de én...

— Hiszen akkor az a primadonna csaló, egy...

— Sohase kárhoztassa őt, édesem! Igaz, van olyan is elég, aki önmaga szokta fölbérelni a tapskirályt, de a legtöbb nem tud róla; tudtán kívül rendezik számára gavallérjai a sikert.

— Még így, akkor is utálatos. Lássá, mért mondotta el ezt nekem, Gergely, —

komolyodott el hirtelen. — Az álmaimat látom foszladozni, bomladozni. Az én tünényes! szép istenasszonyom, aki a siker képében álmaimból fel-felkeres, maga miatt e borzalmasan csuf öreg ábrázatával cserélődött fel. Már is félek, micsoda ijesztő álmom lesz az éjjel. És mindez maga miatt. Ó, minek is mondta el?!

Gergely megsajnálta a kicsikét, de csak annyira, amennyire szívébe nyílallik az operatörnek a páciens sikoltása. Vigasztalgatta.

— Sohase féljen az álmaitól. Tudja mit, ha borzalmas álmai lesznek, ami csak szemernyi kapcsolatban lesz az... öreggel, úgy büntetésül, a becsületekre, a szerelmemre mondom, egy hétig nem fogok kijönni magához. Elhiheti nekem, mire az első lépcsőre teszi a lábát, már el is felejtette az egószet. De nini, már itthon is volnánk.

Becsengettek; az öreg házmester csodálatosképen csakhamar jelentkezett, Gergelynek azonban mégis tulhosszunak tetszett az idő, mert Ilonka igen szomorúan, csöndesen álldogált mellette és hogy bucsuzóul kezét kezébe fogta, ezuttal még csak egy kis meleg viszonztoritást sem kapott.

— Jócakát, — mondta a leány halkán,

aztán *Sebestyén* megállapodott, hogy a tél folyamán, egyesítve a budai társulatot a szegedivel, együttes előadásokat fognak tartani Szegeden. Az egyezséget még a szegedi színházi bizottságnak kell jóváhagynia, aminek megtörlénte után a budai társulat rögtön vonatra ül.

Lehetséges azonban az is, hogy *Sebestyén* mégis a pesti vendégszerelés mellett dönt és ekkor valószínűleg 15-én már meg is kezdi vendégjátékait a Király színházban. Sőt, az sem lehetetlen, hogy megmaradnak a Várszínházban, ahol a közönség mind nagyobb és nagyobb pártfogása és elismerése mellett folynak az előadások. Így az elmúlt héten *Suppe* remek operettjének, a *Boccaccio*-nak volt nagy sikere, amelyben *Albert Erzs, O. Hilbert Janka, Papp*

Manci, Huszár, Halmos és Pallos kapnak sok tapsot. A *Boccaccio* felújítása olyan rendkívüli sikerrel járt, hogy *Sebestyénék* ezzel az operettel kezdik meg a Királysínházi vendégszerelésüket.

LÁTTALAK!...

Egy színlapon ott láttam a neved,
mint szép nyakad, oly gömbölyű betűkkel.
Az emberek kitárt, szomjas szemükkel
olvasgatták; úgy bántott engemet!...

Egy darabban láttalak tégedet!
A partnered megsimogatta vállad
és azt suttogta, hogy nincs szebb tenálad!
Oly bús lettem; úgy bántott engemet.

Egy autóban láttalak tégedet!
Egy régi jó barátom mellett ültél,
Szorosan, forrón a keblére dültél,
S megcsókoltad... Ugy bántott engemet...

Somlyó Zoltán

szomorúan és otthagya *Gergelyt*, amikor a házmester ajtót nyitott.

Gergely pedig leverten bandukolt *Teréz*-körüti lakására. Egy kicsit furdalta a lelkiismeret. De csakhamar fölébredt benne a gőg.

— Így kell lenni, punktum. Azt akarom, hogy egészen belém olvadjon. Neki ne legyenek külön álmái. Az én álmom legyen az ő álma is...

IV.

Másnap már korán reggel kislelt *Ilonkához*, aki, mikor a házuk elé ért, éppen a lakásukkal szomszédos tőzsdéből lépett ki újsággal a kezében.

— Nos, toppant elébe hirtelen, — ki kell-e állanom az egy heti kinszenvedést? Álmodott-e az öregről?

— De mennyit! Az egész éjszakámat róla, vele álmodtam át, — felelte a lány csicseregve, miután melegen kezét szorított a fiúval. De azért az egyheti büntetés elmarad, mert az álmaim azért nagyon szépek voltak ám!

— A csunya, utálatos öreggel és mégis szépek? Hogy értsem ezt?

— Bizony isten! Nem ily olyan csunya

az öreg. Álmomban odaült az ágyam mellé, megsimogatta a fejemet, — a keze lágy, bársonyos, — sőt meg is csókolt és elmenetelt azt mondotta: — Ne félj, leányom én pályádon támogatni foglak... No, miért hallgat, mintha az orra vére jolyna? Hát nem örül, hogy ilyen szépet álmodtam az öregről, akitől tegnap méggy úgy borzadtam. Sőt magának azt is elárulom, hogy nincs is abban semmi, ha a sikert ő vele is rendeztetik a primadonnák. Elvégre, valakivel csak kell rendeztetni. Nem igaz? Jaj, de mennyit fecsegek, pedig az apus nagyon várja már az újságot. Rohanok előre.

És *Gergelyt* otthagya.

A fiú szomorúan ment utána. Ugy érezte, hogy ő ugyan alaposan csalódott. Nem hogy elriasztotta volna valamelyest a lányt a színpályától, de annak fényesnek álmodott jövőjét még — realizálta az utálatos klakör személyében.

— Csak a lányoknak ne lennének nagyra törő álmaik, — mondta keserű meggyőződéssel, amint a lépcsőkön a lány felfelé botorkált.

Kilencven koronáért kapja negyedszázadik évén keresztül a Színházi Világot



Mit kértek a Mikulástól?

(Legenda)



Mikulás bácsi-
val a New-York
kávéházban ta-
lálkoztam. Ször-
nyen el volt ke-

seredve az öreg a fény-
üzési adó miatt, amelyet
most neki kellett saját
zsebéből megfizetnie,
mert odafenn az égből
erre nem kapott külön
költséget. Szent Péternek
ugyanis, aki Mikulás bá-
csinak közvetlen feljebb-
valója, halvány sejtelme
sincs az új adózási vi-
szonyokról, ezért hát nem
is gondolt arra, hogy a
mennyei kasszából luxus
adóra is kivegyen néhány
ezüst huszast. Szörnyű
bubánatában fekete kávé
mellett találtuk az öreget
és hatalmas pipafüst mö-
gül így mondta el, hogy
a pestiek mit kértek tőle
az idén Mikulásra.

Az Operaház kóristái
arra kérték, hogy szál-
littassa le a fizetésüket,
mert a mai gázsit nem
tudják beosztani, elsején
már egy krajcár sincs
belőle. Összevásárolnak
minden jót és szépet.

Zerkovitz Béla azt kérte,
hogy az operett szerzők
az idén sok operettet

irjanak. A jó isten tudja
miért jó ez neki.

Szemere Árpád Tangót
óhajtja vissza zene fő-
igazgatónak.

Vigh Manci Kerényi
Gabi után áhitozik.

Marton karmester nem
bánná, ha az idei Szil-
veszter egy évig tartana.

Csontos Gyula azon
panaszkodik, hogy Bé-
keffy sohsem foglal-
kozik vele konferanszaiban.
Hasson hát oda az öreg
Mikulás, hogy a kedves
Laci többet foglalkozzék
vele.

Sólyom Janka Szóllősy
Rózsiával egy öltöztő sze-
retne.

Bárdos Arturnak meg
az az óhaja, hogy Beöthy
Zoltán maradjon továbbra
is titkára.

Dalnoky sok „nincs
előadást” kíván az Ope-
rában és még több fog-
fájós beteget a rende-
lőben.

Latabár a bor árának
maximálását kérte.

Bihary a Városiból
hozzájárult ehhez.

Sebestyén Géza valami
földrengés félt szeretne,
ami a hegy tetejét egyen-
lővé tenné a föld színével.

Bródy István alacsony
vizállásért könyörög.

Darrigó olyan hangot
akar, amellyel a füstben
is tudna énekelni.

Rózsahegyi azt sze-
retné, ha minden darabot
Csathó rendezne.

Pekár Gyula Romain
Roland könyveinek ter-
jesztési jogát akarja meg-
venni.

Törzs Jenő a Sasfiókot
szeretné felujjítani, mert
már rég nem játszott száz
kilóméter egyfolytában.

Szabó Dezső boldog
ujjévet kíván druszájának
Kosztolányi Dezsőnek.

Kosztolányi Dezső ezt
visszakívánja Szabó De-
zsőnek és még amit
hozzágondol.

Paulini Béla tartósabb
operett sikereket kíván
magának.

Harmath Imre szintén.

Ráskai Ferenc néhány
budai házat szeretne, de
már egyszer Pesten.

Faragó Jenő meg, hogy
az istenért Offenbach va-
lahogy fel ne támadjon.

Mindenki kért valamit
csak én nem. Minek.
Tavaly már kértem, nem
teljesedett. Néhány új
színházi lapot....

Brillánsokat, gyöngyöket, éksze-
reket bárkinél drágábban vesz:

Székely Emil

Király-utca 51. Teréz temp-
lommal szembe n. Telefon

Gyula

Néhány hónapja még csak annak, hogy a Royal Orfeum intim emeleti helyiségében a *Bonbonier Kabaré* megnyílt és máris nagy látogatottságnak örvend.

A műsor fénypontja, *Pajzs Elemér* éles megfigyelésekkel megírt egyfelvonásos darabja, a *Gyula* című. A kis darab egy főpincér életét viszi a néző elé, akin csak a szmoking mutatja a pincért, mert „belül ő is csak érző, szenvedő ember, ha megszurják, az őneki is fáj...” Parádés szerepet játszik ebben a darabban *Kőváry Gyula*, aki egész tehetségét viszi bele a szerepébe. Partnerei *Kovács Lili* és *Felhő Rózsi* is osztozkodnak a meleg sikerben.

Ezen az irodalmilag is nagyon értékes darabon kívül a tréfák és bohózatok sora szerepel a *Bonbonier Kabaré* pompás új műsorán. Különösen nagy sikert ér el *Kőváry-nak* burleszk tréfája, a *Czezarinka* című. *Ujhelyi Nándor Varázssapka* címmel írt kis darabot, azonkívül szerepel még a műsoron *Nóti Károlynak*, *Csön-des Gézának* egy-egy darabja. A darabokban, magánszámokban a kedves *Mihályi Lici*, *Felhő Rózsi*, *Kovács Lili*, *Gömörü Vilma*, *Gyenis, Somogyi, Radó* és *Nagy* kapnak sok tapsot.

Tavasza sveifolt alakok?

Egyenlőre még a fagypont körül van a hőmérő higánya, de álmainkban már a langyos tavaszt látjuk és tavaszra készülnek már Divatországban is. Érdekes tavaszi fecske hírel kaptuk *Bauerné Harmincad-utcai* divatszalonjában.

— Ma még számüzve van csipő őfelsége, ugye — mondja *Bauerné* — a füzőink inkább „ceintureök”, kis csipő és hasszorítók csak, melyek a melltartókkal egyetemben a „legerőség”, „füzellenség” benyomását akarják kelteni dámáinkról. De tavaszra — és ezt nagyon illetékes helyről tudom! jön a sveifolt alak! Bizony, darázs-derék és csipő! Na, azért nem kell megijedni, a vaspáncélokat azért nem hozzuk megint vissza, én részemről már javában foglalkozom néhány szakmámba vágó új tavaszi kreációval: halcsontnélküli, könnyű, kellemes, mégis egész alakot formáló füző típusokkal.

A „Modern cipőszalon” karácsonyi vására

A Honszeretet *Horthy Miklós* kormányzó ur őfőméltósága védnöksége alatt jótékonycélu karácsonyi vásárt rendezett. A szép karácsonyi vásáron a legnagyobb feltűnést a Váci-utcai piarista gimnázium épületében levő *Weisz Márton* „Modern cipőszalon” cég készítményei keltették. A kormányzó hosszasan beszélgetett a cég főnökével és dicséretével tüntette ki a hazai anyagból készült kiváló izléses kiállítású, szebbnél-szebb női és férfi luxus cipőket. A magasszáru antilopbetétes cipők, lakfélcipők, bagaria cipők, de még az egyszerű fekete cipők is gyönyörű készítmények, amilyeneket más cégeknél nem láthattunk.

WITTEK DROGÉRIA Nagymező-ú. 52.

Legfinomabb francia parfümök
Színházi tagoknak 10% árengedmény

H A J S Z Á L A K A T

hölgyek arcáról, karjáról végleg kiirtja felelőséggel **POLLAK SAROLTA** kozmet. intézete, Bpest, Andrássy-ut 38. l. Miracle hajeltávolítószert szétküldése utasítással. Szépségápolás. Szemölcsirtás. Miracle emallkrém, puder, szappan: szépit, üdít, fehérit.

Engl Mátyás

FOGTECHNIKUS

VI. Dessewffy-utca 41. sz.

Martos Tűncz
cipőkülönlegességek
cipő
11. Váci-utca 115

Helyreigazítás

Igen tisztelt Szerkesztő Ur! Nb. lapjának multheti számában *Tarján Vilmos* kávéház-tulajdonos ellenségem és legjobb barátom cikket írt rólam. A sajtótörvény értelmében tisztelettel kérem a következőket helyreigazítani:

1. Valótlan az a hír, hogy lakásom nincsen. Ellenben tény és való az, hogy összesen négy lakásom van. Egy a Margitszigeten a Nagyszállodában, (buskomorság esetére) egy a János szanatóriumban, (idegesség esetére) egy a Rudas fürdőben, (elbujdosás esetére) és egy, a negyedik, amelyet most utal ki a lakáshivatal, de ezt nem árulom el. Hogy még elrekvirálják?

2. Valótlan az, hogy reggel egy vasam sincsen, ellenben tény és való, hogy soha sincsen egy vasam sem. Kinek van egyáltalán

egy vasa, amióta 20 filléres papírpénzek is vannak. Különben most már elárulhatom, hogy titokban rém gazdag vagyok, van egy házam az Andrássy-uton, csak még titkolom. Most is tele vagyok valutával, van egy festett francia százfrankosom, amellyel *Simony Mária* a Rouge et Noirban rulettezik.

3. Valótlan, hogy este szmokingban démonokkal szoktam vacsorázni. Ellenben tény és való, hogy frakkban vacsorázom minden este S. T. urhölgygel.

4. Valótlan az, hogy sok afférom és párbajom van. Ellenben tény és való, hogy nem engedem bántani azokat, akiket szeretek. Viszont sok embert szeretek.

Különben *Tarján Vilnek* mindenben igaz van, kevés ember szaladgál Pesten, akinek olyan gyakran van igaz, mint neki.

Egyed Zoltán.

A Vasgyáros Újpesten

A Blaha Lujza Színház mult heti nagysikerű műsordarabja Ohnet György örökbecsű színműve, a *Vasgyáros* volt. Claire szerepében *Dévényi Ilona* a legelsők közé emelkedett. Mélyen átértett játéka és gyönyörű külseje feltétlen biztosítja a sikert. Derblay szerepében *Majthényi László* kiváló alakítást nyújtott. Octave nehéz szerepében *Bercy Géza* a jeles, fiatal művész kitűnő volt. *Hoyko Ferenc* Bligny herceg szerepében volt jó. Az osztatlan sikerből méltó részt vettek ki *Török Lidya*, *Nagy Ilonka*, *Szilágyi Berta*, *Pethes Sándor* és *Ligety Gyula*. Külön kell megemlékeznünk *Buránszky Biriről*, aki Susanne szerepében, kedvességével és fiatalságával hű képét adta a fiatal, szerelmes lánynak. A rendezés izléses és stilszerű volt, ami főként *Földessy Vilmos* igazgató művészi érzékét dicséri. A gyönyörű diszletek a Blaha Lujza Színház saját műhelyében készültek. *Báthly István* scenikai felügyelő ve-

zetése alatt. Az igazgatóság különben a jövő hétre tüzte ki a *Szomorgy és Stefanidesz* nagysikerű operettjét. A kislányt.

A legszebb karácsonyi kirakat a fővárosban. Kereskedő körökben nagy vetélkedés folyik minden évben a legszebb karácsonyi kirakat versenyében. Az idén a pálmá kétségkívül *Sternberg* hangszergyáros viszi el. A Rákóczi-ut 60. sz. Zenepalotában ugyaníj ujonnan épített hatalmas kirakata egyszerűségével és mégis páratlanul megkapó hatásával, a legnemesebb reklámeszköz, amit téren láttunk.

Szörmét fest, tisztít
vadbőrök kikészítését és minden-
nemű szűcsmunkákat elvállal
BORDY F. IMRE, Ó-u. 11.

IRÓGÉPET szállít, vesz, becserél,
szakszerűen javít
ECKSTEIN GYULA, IV. Párisi-u. 1. l. em. Tel. 128-08.

KÖRUTAZÁS KOMÉDIÁBAN



„CSONKA MAGYARORSZÁG NEM ORSZÁG
EGÉSZ MAGYARORSZÁG MENYORSZÁG“

Magyary Natália

Fiatal színésznő volt, nemrég az Új Színház szerződött tagjai közé tartozott. Kedves, behizelgő organuma, komoly játéktudása, nagy jövőt, jósolt a szegény kis Magyary Natának, aki most eljátszotta élete első és utolsó nagy szerepét: meghalt. Halála abban a körben, ahol ismerték és szerették, mély érvétet kellett.

A Nyugdíjas Színészek Karácsonya a New-Yorkban. Mindenki, a legpolgárabb ember is küzd az öregség ellen, hát még a művész és a művészek között legkülönösebben a színész. A nyugdíjas színészek megarcolták az ő harcaikat az öregség ellen, de megharcolták harcaikat a magyar kultúra érdekében és azok, akik egykor, mint diadalt Lear királyok vagy kegyetlen Shylockok ltk a rivalda fényében, azok most megokkanva, megöregedve tengetik életüket cse-ély nyugdíjukból. Ezeknek felségélyezésére gy bizottság, amelyben a „Szinház Világ“ is szít vesz, december 18-án a New-York ká-házban egy nagyarányu estélyt rendez, a eleyen a következők lépnek fel: Sándor rzi, cs. és kir. kamara énekesnő, Gerő rzi, Ocskay, Székelyhídy, Környey, Balogh sike, Bäcker Bábó, Berky Lily, Gáchy Lilla, onthy Hanna, Mosvay Rózi, Kökény Ilona, íbass Juci, Magyar Erzi, Mezei Ilonka, émetk Juliska, Nyáry Emmy, Sándor Stefi, lti Hermin, Sólyom Janka, Somogyi Nusi, öllősy Rózi, Békeffy, Boross, Dezsőffy, dr. élyi, Gözon, Gallai, Halmi, Kőváry, Ma- ary, Pártos, Papp, Rátkai, Rózsahegyi, Si- nyi és a zeneszerzők majdnem valamennyien. Belépő-díj 200 korona. Megjelenés élyi ruhában. Jegyek a New-York kávéház da helyiségében kaphatók 3—4-ig.

Béhr Matyi, a győri színház művésznője, g csak rövid idő óta szerepel, de máris sikerre tekinthet vissza. A győri szin- ban a legszebb sikereket aratja jelenleg

és méltán kiérdemli a közönség szeretetét. Béhr Matyi most egyik fővárosi színházunk- kal folytat tárgyalásokat szerződés céljából.

Berczely Magda, a Revü-színház ragyogó szépségű szubrettje játszotta a héten a Sze- relem királyában Honthy Hanna szerepét. A fiatal művésznő meleg sikert aratott.

Az Erényi-Rossi Rosina magániskola kezdő és haladó növendékeivel 1920. dec. 19-én d. e. 10 órakor a Vigadóban XV. házi hangversenyt rendez. Jegyek a pénztárnál kaphatók. Művésznövendékeinek hangverse- nyét február havában fogja rendezni.

G. Kertész Ella és Göth Sándor e héten a szegedi Belvárosi Mozi fényes helyiségé- ben vendégszerepeltek két estén. A népszerű művészpár Faragó Jenő és László Aladár ismert bohózatában, a „13. §“-ban lépett fel a szegedi közönség előtt. Kivülük Bánóczy Dezső és Abonyi Tivadar, a Belvárosi Szin- ház művészei léptek fel a darabban. A ven- dégszereplő pesti művészeket a szegedi kö- zönség meleg szeretettel ünnepelte.

Guthi Sománé nagytehetségű növendéke Klein Olga a Vasuti és Hajózási klub disz- termében rendezett nagyszabású hangverseny keretében két operáriával mutatkozott be az előkelő közönségnek és nagy sikert aratott.

Nem kell luxusadót fizetni,

ha autó- vagy városi bundát, sárga és fekete bőrkabátot, valódi angol szövetet, öltönyt, készen vagy mérték után szerez be

Schnur Henrik-nél
Rákóczi-ut 15.

Mi kell, hogy jól érezze magát?

MENJEN EL A
**KÖZPONTI
KÁVÉHAZ-**
BA
BAROSS-TÉR 23.
KÁPOSZÁRI
**GÁSPAR
LAJOS**
CSODASZÓLISTA MUZSIKÁL OTT.

Csendes vihar!

— III. rész —

Románc. — Irta: Boross Elemér

Játszották a Fásor-Kabarében a következő szereposztásban:

Mihály	-----	Bársony
Gáspár	-----	Kertész
Klárka	-----	Radó Teri
Doktor ur	-----	Baló
Vigéc	-----	Mátray

M. (suttog): Hát tudod fiacskám, mikor én Gittát . . . Gittával, hogy úgy fejezzem ki magam: jóba lettem, akkor én . . . izé . . . már nős voltam . . .

K. (még halkabban folytatja): És nagyon szeretted a feleségedet. De Gittát is. Istenem, azt szeret az ember, akit akar. Nem? A feleséged azonban a szívére vette. Utolsó kívánsága az volt, hogy a mi egyetlen kis Klárikánkat — (meghajítja magát), jelen! — szóval, hogy fölnevelje. És ő mint a saját gyermekét, éppen úgy.

M.: Kicsikém. Hát te . . . tudod? Honnan?

K.: Emlékszem — ő — hallottam!

M. (problematikusan): Ugy látszik — mégis igaz. Megállj mindjárt meg a mulatom a — fényképet — (kutat az albumban) feleségemnek . . . az anyádnak (félre) az istenit, hát hol vagy? (fenn) Ejnye, hova is tettem mánn?

K. (előveszi a bluzából): Nem ez az?

M.: Igen. Ez. Ez volt a feleségem.

K.: Papa. Fontos közölni valóm van. Tudod, hogy . . . az „övé” is!

M.: Mi-cso-da? Azt mondta. No, nézz csak. Mama! (Gáspár bejön):

Ki ez a nő itt?

G.: A Fedák Sári. A színésznő.

M. (megnézi jól a képet): Mér nem mondtad előbb, te mafla! . . . Most azért is az enyém a Klári.

G.: Az enyémi! Ha akarom, az enyém.

M.: Ha meggebedsz, akkor is az enyém. Klári, gyere ide! (Klári odamegy.)

G.: Klári, gyere ide! (Klári odamegy.)

M.: Az enyém! (Megint perlekednek.)

G.: Tudod mit. Döntsön megint ő. Legyen azé, akit ő akar!

K. (felujjongva): Igazán? Igazán? Megengeditek, hogy én válasszak!

M.: Jó van no. Nekem nincs ellenvelése.

K.: Megmondjam? De az végleges?

G.: Nincs appelláta.

M.: Amit te mondsz, akár a szentírás.

G.: Na, most mondd ki bátran . . . kié akarsz lenni . . . (Drukkolnak mind a ketten.)

M. (homlokát törli): Na . . . ki vele!

K. (kinyitja az ajtót, belép a Doktor ur): Az övé!

(Döbbenetes csönd. Meghorkanva, megsebezve, boldogtalanul boldog fordulatban néz és néz a két megölt öreg veréb, véres a szárnyuk, hallgatnak és takargatják a szakadni készülő szívüket.)

A legalkalmasabb karácsonyi és újévi ajándék egy szép fényképnagyítás
Mona Lisa művészi fényképészeti és festészeti vállalatától — VII. Erzsébet-körút 20.
Telefon József 129-38

Kérje mindegyik izletes gyártmányait. Tel. József 123-67.

K.: A vőlegényem! A papáim! (Néma bemutatkozás.)

M. (tolva le a torkán a fölszakadó sikongatást): Isten hozta ... nálunk ... Doktor ur ...

Doktor ur: Hát ... beleegyeznek ...?

M.: Hát ... (Gásparra néz) igen ... hogyne ... jó helyen lesz a Doktor urnál ... Pesten ... szép város a ... Csak sok a poloska ... de hát ... és olyan messze van kicsinység ...

G.: Olyan ... messze van ...

K.: A viszontlátásra! Siessünk is, mert lekéssük a vonatot. (És elmennek, elfutnak, boldogan, álomszerűen. A két öreg meg csak, mint a szél-ütöttek, néznek az elillant boldogság után, hol összenéznek, hol megvonaglanak, összetörnek, összemen-

nek nagyon aggastyánokká, nincs nincs már ki előtt csinosodni, egyszerre kibugybérékel belőlük a sirás folyik-folyik két hangos férfizokogás. Aztán Mihály elszégyelli magát, hogy gyerek volt, feláll, kiegyenesedik, végigszalad az ujja a zongorabillentőkön és hirtelen megfordul.)

G.: Hogy mi erre nem is gondoltunk ... hogy ez lesz a vége ...?

M. (keményen): Kicsoda az ur? Mit keres itt egy idegen lakásban?

G. (megijed, veszi a kalapját, máshoz az ajtónál van.)

M.: Mér nem hozza mán azt a turós lepényt? (Gáspár ugrik vissza, ő meg száját törölve indul az asztal felé és ekkor gyorsan

Függöny.)

F I L M

Kettő közül a harmadik a címe annak a moziszeccsnek, amelyet *Adorján László*, az „Attak” és a „Szökik a nőm” című moziszeccsek diadalmas szerzője írt. A pompásabbnál pompásabb jelenetekben bővelkedő és rendkívül érdekes meséjű szeccsnek felvételeit már megkezdte az általánosan ismert *Adler Miksa* operatőr. A moziszeccs főszerepét *Szécsi Ferkó* játssza.

Új műsor a *Mozgóképetthonban*. Szenciós premier zajlott le a múlt héten a *Mozgóképetthonban*. Bemutatásra került *Jókai: Névtelen vára*. A közönségnek tetszett a grandiozusan megrendezett film, amely *Garas Mártonnak* a *Corvin* kiváló rendezőjének tudását dicséri. *Décsi Gyulának* a *Mozgóképetthon* agilis igazgatójának köszönhető az, hogy mielőtt a film *Párisban* hódítaná meg a közönséget, nálunk került először bemutatásra. *Jókai Mór* kitűnő filmregénye óriási sikert aratott a *Mozgóképetthonban*. *Augusztá királyi* hercegasszony fiával *József Ferenc* főhercaggal végignézte az egyik előadást

és elismerését fejezte ki a látottak felett. *Décsi Gyulának*. A népszerű *Mozgóképetthon* állandóan zsufolásig megtölti a publikumot, ami nem csoda, mert *Décsi* csakis elsőrangú filmekkel látja el műsorát.

Madame Tallien. A francia forradalom egyik legismertebb és legnépszerűbb alakjának *Madame Tallien*-nek leghíresebb szerelmét dolgozta fel mozidramává *Gabrielle D'Annunzio*. A csodaszép filmdarabot, amelyhez *Robespierrenak* és a rémuralomnak hőhéra tűződik, alkalmunk volt a bemutatón megnézni. Ezt a csodás filmet *Siklósi Iván* a *Re*naissance színház igazgatója szerezte meg és mutatja be a megnyitó műsor keretében.

Cologne Ambroyal

Brass mádra készült

ambrosz kölni viz külföldi készítés

Raphatá elokélt állatszerkesztéssel, quagytarokban és droguarokban.

Soraktar:

Lengyel György és László

állatszerkesztéssel

Budapest, VI. Nagymező-u. 20. sz.

AUTOMOBIL, motorcsónak, motorkerékpár, különálló motorok ipari célokra és az összes gyártmányok alkatrészei kaphatók Csermely Károlynál
Autótelep: VII., Ilka-utca 25-27. Iroda: VI., Teréz-körut 12. Telefon 149-42.

TÖRV. VÉDELME



EZENTÜL EN IS CSAK



**FLEISCHMANN POLACSBER
FELE SZALÁMIT ESZEM**
CIVÁR: VII. HOLLÓ-U. 12

Házasság? Kérje 207-es bizalmas ki-mutatást megfelelő partiekről adatokkal, arcképekkel, DAVIDOVICSTÓL, Erzsébet-körut 17.

Használt férfiruhákat magas árban vesznek. Breisach, Rákóczi-ut 64.

SZAKORVOSI
vérgyógyító rendelőintézet
Budapest, Dohány-u. 39.
Rendel: 11-1-ig és 4-7-ig.

**Selyem és horgolt nyaki
kendők, nadrágtartók, ur-
divatáruk** izléses, gazdag választékban, jutányos árban.

Nyakkendőház

IV., Kilyó-utca 5. (Klotildpalota) és V., Deák Ferenc-u. 14.

**Aki eszelvényt
felmutatja
árendeményt kap**

DISKAY fényképész
műtermében: VII., Erzsébet-körut 32. szám és
Rákóczi-ut 74. szám. Telefon: József 50-89.



Hangszer-otthon

Fekete Mihálynál

BUDAPEST, VIII. JÓZSEF-KÖRUT 9

Tanuló-
Zenekari-
Mester-
Művész-

hegedük

Régi- és új
mesterhegedük
világhírű legduzsabb
gyűjteménye

STERNBERG
királyi udvari hangszer-gyár
VII., Rákóczi-ut 60.
(Saját palotájában.)



Külföldi gyártmányu. világhírű
zongorák és pianinók

„Etofon” beszélőgépek tökéletesített új modelljei
Világhírű művészek teljes hanglemezz-repertoírja

==== Az összes hangszerek legfinomabb minőségben. ====
gordonkák, fuvalák és tárogatók. Zenekari rézfúvós hangszerek,
cimbalmok és harmoniumok. Bél-, selyem és acélhúrok.

Helyettes szerkesztők:

SEBŐK SÁNDOR és BALOGH SÁNDOR

Kiadótulajdonos:

SZÍNHÁZI VILÁG KIADÓVÁLLALAT R.-T.

Felelős kiadó:

KONDOR I. igazgató.

Előfizetési ár:

Egy negyedévre — — — — 90.— K

Egy félévre — — — — 180.— K

Egész évre — — — — 360.— K



OCSKAY: Eleazar, VÁGÓ BORISKA: Recha, HALMOS: Brogny
Zsidónő — Városi Színház Diskai felv.

SZÍNHÁZI VILÁG



Péchy Erzsébet
Eugenie
Offenbach-
Király színház

Sabotz